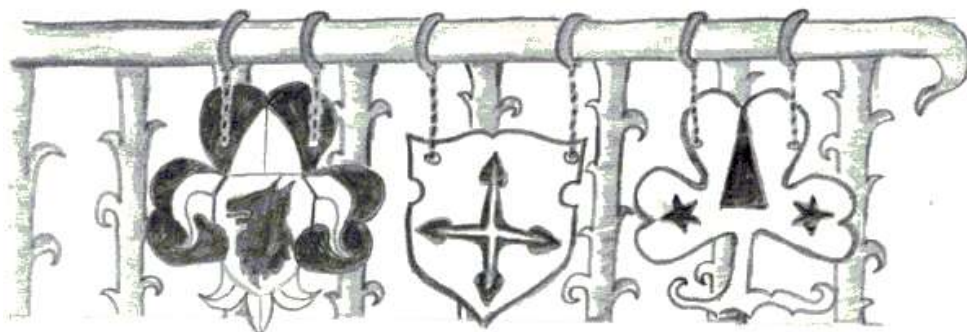
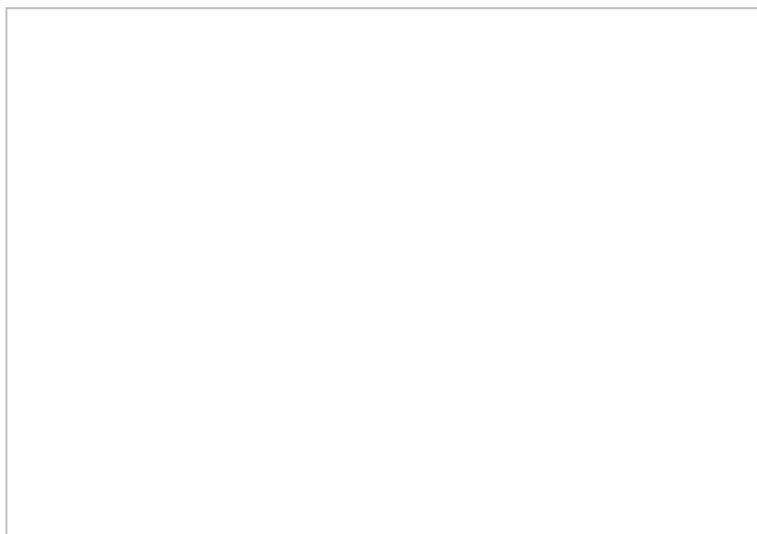

skautský zpěvník střediska Milana Genserka Brno – díl A

Tento zpěvník byl vydán pro potřeby oddílů skautského střediska Milana Genserka v Brně. Jeho příprava zabrala bezmála jeden rok pečlivé práce během přepisování, korektur, počítačového zpracování či tisku, a proto autoři doufají ve hojně využití v oddílové činnosti a zároveň žádají o omluvení případných nedostatků.

Na vydání tohoto dílu zpěvníku, který obsahuje základní písně a který by měl vlastnit každý člen střediska, budou navazovat další díly s písničkami náročnějšími, novými atd. Tyto zpěvníky budou dodržovat obdobnou grafiku a bude použito postupné číslování.

Dík patří všem, kteří se na vydání tohoto zpěvníku podíleli, a to ať ji měrou výraznou či drobnou.

Zpěvník skautského střediska Milana Genserka Brno

Díl A – základní

Na vydání zpěvníku se podíleli: Ben, Bessie, Dick, Pavla, Terezka, p. Kašpar a další

Použité prameny: internetový zpěvník Agama, zpěvníky Ajeták 1-3, zpěvníky Já písnička 1-3, zpěvník Hlahol 1-2, oddílové zpěvníky, CD Žalman a spol. a další...

Distribuce:

Přes své vedoucí nebo na níže uvedeném kontaktu.

Cena:

Pro erární oddílové potřeby – zdarma

Pro členy oddílů – 20 Kč

Pro ostatní zájemce – 40 Kč

Elektronická verze – zdarma

Připomínky, korektury, objednávky:

Dick – Ondřej Kupka, ondrej.kupka@volny.cz, 776 197 340

Verze: druhá

Datum vydání: 27. 6. 2003

Náklad: 100 ks

Naše díky

Děkujeme firmě PVT a MSD s.r.o. za výraznou pomoc při tisku a kompletaci

Lachtani

Jarek Nohavica

C F C Ami G C

R. [: Lach, lach, já já lach, lach já já. :]

C F C

1. Jedna lachtaní rodina

Ami G C

rozhodla se, že si vyjde do kina,

F C

jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají

Ami G C

a teď u kina Vesmír lachtají,

G C

lachtaní úspory dali dohromady,

G C G

koupili si lístky do první řady,

C F C

táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"

Ami G C

a po každého koupil pytlík arašídů, ó.

R. Lach, lach, já já...

2. Na jižním pólu je nehezky

a tak lachtani si vyjeli na grotesky,

těšili se, jak bude veselo,

když zazněl gong a v sále se setmělo,

co to ale vidí jejich lachtaní zraky:

sníh a mráz a sněhové mraky,

pro veliký úspěch změna programu,

dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R. Lach, lach, já já...

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla,

nevidaná zlost ho popadla:

"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,

abych tady v kině mrznul jako turecký med,

tady zima, doma zima, všude jen chlad,

kde má chudák lachtan relaxovat?"

Nedivte se té lachtaní rodině,

že pak rozšlapala arašidy po kině, já.

R. Lach, lach, já já...

C F C

4. Tahle lachtaní rodina

Ami G C

od té doby nechodí už do kina, lach lach

Hlídač krav

Jarek Nohavica

C ... F G C

pam pam pam ...

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F G C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F G C

já jim ale na to řekl: "Chci být hlídačem krav."

C

R. Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F G C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,

ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R. Já chci mít čapku...

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,

a když je mi velmi smutno,

lehnu si do mokré trávy,

s nohama křížem a s rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R. Já chci mít čapku...

Píseň zhrzeného trampa

Jarek Nohavica

- C G F C**
1. Poněvadž nemám kanady a neznám písň z pamp
F C G7 C G7

ho, ho, ho – a neznám písň z pamp,
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
ho, ho, ho - že prý jsem houby tramp.
Napsali si do cancáků, jen ať to každěj ví,
vyloučený z řad čundráků, ten frajer libový

- C G Ami**
R. Já jsem ostuda traperů,
F C G C G7
já mám rád operu, já mám rád jazz, rock
C G Ami
Chodím po světě bez nože,
F C G C
to prý se nemože, to prý jsem cvok
F C
Já jsem nikdy neplul na šifu
D7 G C
a všem šerifům jsem říkal, ba ne, pane.
G Ami
Já jsem ostuda trempů,
F C G7 C G C
Já když chlempu, tak v autokempu

2. Povídal mi frajer Džou, jen žádný legrácky,
jinak schytneš na bendžo, čestný čundrácky
A prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,
A odříkám jim naspaměť akordy na Vlajku
A tak teď chodím po světě a mám zaracha
Na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha
Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb
Zpívám si to svý nevadí a zase bude líp

R. Já jsem ostuda traperů...

Zajíci

Jarek Nohavica

- G C G**
1. Podzimní bílá mlha válí se po mechu,
C D G
myslivci vstávají' už ráno,
G C G
zajíci vylezli a nechce se jim z pelechu,
C D G
neboť se chtějí dožít vánoc.

- G D**
R. Vzduchem zní fanfára - tramtarararara,
C G
po poli kráčejí střelci,
D C G
[: já se svou kytarou zpívám písničku prastarou
C D G
o tom, že malí budou velcí. :]

2. Zajíci naposledy potřesou si tlapkama
a potom obléknou dresy,
začíná speciální slalom mezi brokama
na trati pole – louky – lesy.

R. Vzduchem zní fanfára...

3. Už volá hlavní zajíc: "Pravda vítězí,
nohy jsou naše hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi,
a teď, zajíci, hurá na ně!"

- R. Vzduchem zní fanfára...
Ami D G
... že malí budou jednou velcí.

Kozel

Jarek Nohavica

- G C**
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
D G
velice si s ním rozuměl,
C
měl ho moc rád, opravdu moc,
D G
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.

3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Ukolébavka pro Kubu a Lenku

Jarek Nohavica

G

1. Den už se sešeril,
Emi7 D G
už jste si dost užili,
Ami C
tak hajdy do peřin,
D7 Ami D7
a ne, abyste tam moc řádili,
G
zítra je taky den,
Emi7 D G
slunko mi to dneska slíbilo,
Ami7 C
přejme si hezký sen,
D7 Ami D7
a kéž by se nám to splnilo,
G Emi Hmi Emi
na na ná ná ná ná na ná na,
Ami D7
aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

- G C G D7 G**
R. Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
C G D7 G
hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
D7 G D7 G
hajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
C G
zítra, dřív než slunce začne hrát ...,
D7 G
dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach,
srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah,
když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den,
slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen,
a kéž by se nám to splnilo,
na na ná ná ná na na ná na,
aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

R. Hajduly, dajduly... .. a spát, a spát ...

Spatřil jsem kometu

Jarek Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,

chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přileť, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R. O vodě, o trávě, o lese,
G7 C E
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R. Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přileť, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

- R. O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Divoké koně

Jarek Nohavica

Emi Ami Emi G Ami Emi

1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]

Ami Emi Ami Emi Adim C

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,

Ami Emi Ami Emi H7 Emi

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla

krajinou řek a hor, :]

[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor :]

3. [: Snad vesmír nad vesmírem,

snad lístek na věčnost, :]

[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]

4. [: V nozdrách sládné zápach klisen

na břehu jezera, :]

[: milování je divoká píseň večera. :]

5. [: Stébła trávy sklání hlavu,

staví se do šiku, :]

[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]

6. [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet,

nemyslet na návrat, :]

[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád :]

Já viděl divoké koně ...

Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,

C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G

včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,

F G C Ami G

svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,

F G F G C Emi Dmi7 G

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,

srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,

ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,

vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,

za oknem míhá se život jak lepoporelo,

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?",
a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

V moři je místa dost

Jarek Nohavica

C Dmi G7

- R. V moři je místa dost, v moři je místa dost,

C Ami7

v moři je místa, místa, ach, místa,

Dmi7 G7 C

v moři je místa dost.

C

1. Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,

F G7

cesta je velmi mokrá, koník je popletený,

C

F

za první vlnou vlevo okolo mořských patníků,

G7

za rohem v Golském proudu už vidí Afriku.

- R. V moři je místa dost...

2. Medúzy průhledné jak výkladní skříň,
čím blíže jsou k hladině, tím vidět jsou míň,
na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,
šťouchají do lehátek, strkají do lidí.

- R. V moři je místa dost...

3. V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice,
na každém chapadle boxerská rukavice,
perou se, melou se, padají, vstávají
a všechny ryby kolem ploutvemi pleskají.

- R. V moři je místa dost...

4. Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky
šestého každého měsíce dobijou baterky,
na mořských křížovatkách blikají světla,
aby se nesrazily ryby s rybama.

- R. V moři je místa dost...

Možná, že se mýlím

Jarek Nohavica

1. Mám rozestláno na posteli pro hosty,
zuby si čistím cizím zubním kartáčkem,
já, snůška zděděných vlastností
a obyvatel planety Zem,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě na krátký víkend
na cestovní pas.

2. Pan farář nabízel mi věčný život,
říkal: musíš, chlapče, přece v něco věřit,
a já si dal nalačno jedno pivo
a spatřil anděly, jimž pelichá peří,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

R. Možná, že se mýlím, možná se mýlím,
snad mi to dojde léty, snad mi to dojde léty,
mám na to jenom chvíli, dojít od startu k cíli,
a tak si zpívám, a tak se dívám,
a tak si dávám do trumpetky.

3. Jsou prý věci mezi nebem a zemí,
já o nich nevím a možná měl bych vědět,
já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,
já nechtěl nikdy na trůnu sedět,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

4. Vy, náčelníci dobrých mravů,
líbezni darmopilové a marnojedky,
proutkaři pohlaví a aranžéři davů,
vy jste mi nebyli na svatbě za svědky,
bláznivá Markéta, ta mi svědčila,
že kdo vchází do světa, jako bys' vypustil motýla.

R. Možná, že se mýlím...

5. V pokoji, kde jsem včera spal,
vypnuli topení a topila krása,
měli jsme na sobě jen flaušový šál
a já jsem křičel, že láska je zásah,
bláznivá Markéta at' nám zapěje,
že až sejdem ze světa, čáry máry fuk, nic se
neděje, nic se neděje, nic se neděje ...

Když mě brali za vojáka

Jarek Nohavica

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě
dohola,
vypadal jsem jako blbec,
jak ti všichni dokola, la, la, la,
jak ti všichni dokola.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit, ti, ti, ti,
a svou zemi chránit.

3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.

4. Když přijela po půl roce,
měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.

5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje
a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
a tak si k lásce pomohla.

6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr,
tak se sbalit nechala, la, la, la,
tak se sbalit nechala.

7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
nashledanou pane Fráňo Srámku,
písnička už skončila, la, la, la,
jakkap se vám líbila, la, la, la,
nic moc extra nebyla.

Přítel

Hudba i text Jarek Nohavica

- G D**
1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
Emi C G D
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Ami C
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
G D
ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání
anebo rovnou hned.

- Ami C**
R. Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
G D Emi
kde je ti konec, můj jediný příteli,
Ami D7
zmizels' mi, nevím kam,
Cmaj7 G D Emi7 C G D
sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebyť tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to d'as.
- R. Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.
- R. Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj bývalý příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrd', že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.

8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.
- R. Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.

Grónská písnička

Jarek Nohavica

- D Emi A7 D**
1. Daleko na severu je Grónská zem,
D Emi A7 D
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
Emi G D
[: my bychom umrzli, jim není zima,
Emi A7 D
snídají nanuky a eskima. :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
[: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otrásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu figlů :]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Darmoděj

Jarek Nohavica

- Ami Emi Ami Emi**
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami Emi Ami Emi
 šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G Ami
 na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi F
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
E7 Ami
 a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
 v odpadcích z popelnic krysy se honily
 a v teplých postelích lásky i nelásky
 tiše se vrtěly rodinné obrázky,
 a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- Ami Emi C G Ami F E7 Ami Emi C**
G Ami F E7
- R. Na na na ..
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
 měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
 a on se otočil, a oči plné vran,
 a jizvy u očí, celý byl pobodán,
 a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl,
 když jsem tak k němu došel,
 a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
 stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
 jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
 a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R. Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
 můj Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
 když prodává po domech jehly se slovníkem.
5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
 šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
 já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
 a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
- R. Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
 váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
 když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Pravda a Lež

Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij

- Ami Dmi**
1. Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála,
E Ami
 pro blahoslavený navlíkla honosný šat,
A7 Dmi
 v zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála,
E Ami
 ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat,
G C
 a Pravda znavená usnula, jen co si sedla,
A7 Dmi
 ze sna se culila, naivka důvěřivá,
Ami
 jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
E Ami
 a začla si pokradmu zkoušet ten její háv.
2. S Pravdou mi můžete leda tak políbit záda,
 ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
 kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
 až budou obě dvě donaha vysvlečený,
 na její blůzu si její brož fešácky připla,
 pod paži stříkla si jejím dezodorem,
 peníze, doklady, hodinky, všechno jí štípla,
 odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.
3. K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází,
 před zrcadlem se pak notně podívala:
 někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
 aby se ta čistá Pravda tak nelišila,
 Pravda se smála, že na ni kameny hází:
 "Vždyť Lež je to všechno a Lež taky mý šaty má,"
 blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
 byla to rozmluva dost málo přívětivá.
4. Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
 ostatně cizí šmouhy přišli jí,
 nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
 a zatím se potlouká nahá a ve škarpě spí,
 Pravda se brání a přiznat se nechce,
 to máš, holka, marný, jak chceš se dušuj a křič,
 Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce
 a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.
5. Leckterý hlupák se dodneška o Pravdu hádá,
 pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
 jistě, že ve světě nakonec zvítězí Pravda,
 ale až dokáže to, co dokáže Lež,
 často je k máni vodky jen půl litru na tři
 a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
 někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří,
 a dřív, než se naděješ, jede na tvém koni Lež.

Vlaštovko, let'

Jarek Nohavica

- C** **Ami**
1. Vlaštovko, let' přes Čínskou zeď,
Fmaj7 **G**
přes písek pouště Gobi,
C **Ami**
oblétni zem, přilet' až sem,
Fmaj7 **G**
jen at' se císař zlobí.
Emi **Ami**
Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C **Ami** **Fmaj7 G C**
vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.

2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.

3. Vlaštovko, let' rychle a ted',
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pořádku Máří Magdaléna,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, let', nás, chudé, ved',
Ami
vlaštovko, let', nás, chudé, ved',
C
vlaštovko, let' ...

Tři čuníci

Jarek Nohavica

- C**
1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
Ami
ťápají si v blátě cestou-necestou,
Dmi **G**
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi **G**
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

3. Levá, pravá - ted'!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...
4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojd'me s nima zazpívat si jejich píseň veselou:
uí uí uí ...

Johanka

Jan Nedvěď

- Ami** **Emi** **Dmi** **Ami**
1. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
Emi **Dmi** **G** **Ami**
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
Emi **Dmi** **Ami**
jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá,
Emi **Dmi** **G** **Ami**
oheň nad sebou, jenom s pravdou dál.
- E7** **Ami** **E7** **Ami**
R. Hej muži, přidej, oheň spí, vždyť pání se nudí jen.
E7 **F**
At' plameny nesou zprávu zlou,
C **G** **Ami**
jak skončil soudnej den s Johankou.
2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá
to se osud smál, smutek utíká.
S naší Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu vá, že se dýchat dá.
- R. Hej muži přidej...
3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou slyšíš dětskej pláč.
Popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá
hra se zastaví, jiná začíná.
- R. Hej muži, přidej...

Stánky

Jan Nedvěď

- D G**
1. U stánků na levnou krásu
D Gmi
postávají a smějou se času,
D A7 D
s cigaretou a holkou, co nemá kam jít.
G D
Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den,
G D
jak večerní zprávy, neuměj žít
A7 D
a bouřej se a neposlouchaj.

- G A7**
R. Jen zahlídlí svět, maj' na duši vrásky,
D Gmi
tak málo je, málo je lásky,
D A7 D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

2. U stánků na levnou krásu
postávají a ze slov a hlasů poznávám,
jak málo jsme jim stačili dát.

R. Jen zahlídlí svět...

Kamínky

Jan Nedvěď

- D G D A7**
1. Bláznivý rána a bez hříchů noc
D G A7
a den, co se zdá jako sen,
D G D
a pořád se zpívá a vypráví jen
A7 D
a přezdívky zní místo jmen.
2. A ohýnky k ránu a k obědu zas
a věčně se jí, co kdo vzal,
pak uklidit trávu a sbalit a jít,
kouknout se o kousek dál.
3. Bláznivý rána a bez hříchů noc
a říčky a útesy skal
a na stráni chajda a pod chajdou břeh,
kde kamínek z vody sis vzal.

Generační

Jan Nedvěď

- Ami**
1. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
tak pět křížků moudrosti měl,
G Ami
někde se rozdat chtěl,
když opustil ves a poslední dům,
tak oheň v dálce uviděl,
G Ami
a tam se rozdat šel.
- C G C G**
R. Jste proradná banda bláznivejch lidí,
E7 Ami
na který my se dřem,
C G C G
člověk se za vás červená, stydí
E7 Ami
a diví, co nosí den.

2. Tam uprostřed trampů byl i jeho kluk
a ten se pomalu zved':
táto, prosím tě, mlč,
když dostal facku, tak neřek' ani muk,
jen olíz' rozbitej ret:
táto, prosím tě, mlč.

- R. Kdo z nás je proradná banda bláznivejch lidí
a kdo se na nás dře,
kdopak se za nás červená, stydí
a diví, co nosí den?

- Ami**
3. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
E7 Ami
tak pět křížků moudrosti měl ...

Sedmikráska

Jan Nedvěd

Ami

1. V řece plavou bílý lístky,
sedmikrásky někdo blízky

Gdim

Ami

E

druhému se ptal, zda na něj myslí, vzpomíná,
Ami
má nemá rád.

2. Smutně plavou květy vodou,
rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko nemá,
pospíchej, ať nebolí to tak.

Ami

- R. Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar,

Dmi

prostor se zúžil na má dáti - dal,

G

jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,

Ami

E A

jak zapálený trsy trav.

3. Uσχla kytka na kamenech,
vezmi ji a v knížce nech ji,
pro vzpomínku u básníků,
ze kterých ti po večerech čet'.

- R. Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar...

4. V řece plavou bílý lístky...

Slunovrat

Jan Nedvěd

Ami

C

G

Dmi

Ami

1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,

C

Ami

E mi

paseky osvíti zář borovejch klád zapálených,

Ami

C

G

Dmi

sešli se zapomenout a zvednout hlavu to stačí,

Ami

E mi

Ami

jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál.

2. Ohnutý lížce a nůž, dům z igelitů, lístek zpátky,
boudy na zastávkách, kde potkávaš lidi co potkat
jsi chtěl, sešli se zapomenout ...

3. Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,
šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp opuštěnej,
sešli se zapomenout...

Na kameni kámen

Jan Nedvěd

C

1. Jako suchej, starej strom,

Fmaj7

jako všeničící hrom,

C

jak v poli tráva

Fmaj7

připadá mi ten náš svět, plnej řečí,

Ami

G

C

a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj7

- R. Budem o něco se rvát,

Ami

G

až tu nezůstane stát

C

na kameni kámen,

Fmaj7

a jestli není žádnéj Bůh,

Ami

G

tak nás vezme země - vzduch,

C

no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

- R. Budem o něco se rvát...

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

- R. Budem o něco se rvát...

C

Fmaj7

Ami G C

Laj la laj ...

Hráz

Jan Nedvěd

- G** **Gmaj7** **Emi**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Ami**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D7
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G **D7**
tu sosna krásná nad chajdou se sklání,
G **Gmaj7**
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje
Emi
s ránem,
G **E**
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C **Emi**
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D7 **G** **D7**
svět s ním, svět s ním.

2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítají' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říká',
po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.

Hlídej lásku, skálo má

Jan Nedvěd

- G** **D7** **G**
1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
C **G**
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
C **G**
já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
D7 **G**
měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.

G

D7 **G**

- R. Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
C **G**
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,
C **G**
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
D7 **G**
víš, co umí člověk, pojd', než se s ránem vytratí.
2. Když mi "ahoj" povídá, úsměvem mě pohladí,
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

R. Hlídej lásku, skálo má...

Hejna včel

Jan Nedvěd

- Ami** **G**
1. Nějak umírá nám láska,
F **E**
my jako hejna divejch včel
Ami
jdeme dál.
2. Každěj vztah je vlastně sázka
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.
- R. Řekněte, kdopak za to může,
kdo z nás má právo něco brát,
kdo učil lidi zlobu dýchat,
kdo na vojáky chce si hrát.
3. Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky míň,
my jdeme dál.
4. A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra, že už zítra snad
budeme dál.
- R. Řekněte, kdopak za to může...
5. Už zase umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál...

Valčíček

Jan Nedvěď

C **G7**
R. Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
C
ať ti každěj den připomíná,
C7 **F** **C**
[:toho, kdo je tvůj, či ty jsi a kdo má rád
G7 **C**
ať ti každěj den připomíná:]

G7
1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
C
takový trochu trhlý můj já,
C7 **F** **C**
dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
G7 **C**
i když obrovskou práci to dá.

R. Tuhle písničku...

2. Fakt mi nevádí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádnéj ideál,
hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R. Tuhle písničku...

Písnička na dobrou noc

Jan Nedvěď

D **A7**
1. Když zavíráš oči, má lásko, víš,
G **A7**
tuhle chvíli mám strašně rád,
D **A7**
když spánek ti stoupá až k víčkům,
G **A7**
na ruku mou ještě chceš svoji dát.

D **Emi**
R. Pak už touláš se, touláš v představách snů,
A7 **D**
a snad možná v nich žiju i já,
Emi
někde před vaším domem či u řeky snad
A7 **D**
mě vidíš s kytarou stát.

2. Když zavíráš oči, má lásko, víš,
tuhle chvíli mám strašně rád,
když zhasnem a oknem k nám proklouzne noc,
s mými vlasy si chvilku chceš hrát.

R. Pak už touláš se, touláš...

3. Když zavíráš oči, má lásko, víš,
tuhle chvíli mám strašně rád,
když poslední pusou mi dobrou noc dáš,
noční ticho nám začíná hrát.

R. Pak už touláš se, touláš v představách snů,
a snad možná v nich žiju i já,
někde před vaším domem či u řeky snad
mě vidíš na kytaru hrát.

R. Pak už touláš se, touláš...

Jižní kříž

Jan Nedvěď

C
1. Spí Jižní kříž,
Ami **G**
jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
Dmi
to na studený zemi
C **Ami** **G**
ještě uměli jsme milovat a spát.

2. Dál, však to znáš,
světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vod Červánku
dojmu tě, jak vrátil bys' to rád.

Dmi **C**
R. Zase toulal by ses Foglarovým rájem
Ami **G**
a stavěl Bobří hráz,
Dmi
se smečkou vlků čekal na jaro,
C **Ami** **G**
jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,
vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo snil.

R. Zase toulal by ses...

Kamarád

Jan Nedvěď

D

1. Měsíc cestou stojí nad řekou, když hvězdy provází,
každý kamarád si s kytarou své tóny nachází,

G D

lajlalaj ...,

A

jdeme spolu cestou dál, aby oheň věčný

D

kamarádství plál.

D G A Hmi A D G A Hmi A D C

R. Lajlalaj ...

2. Někde v dálce život probouzí se, jinej umírá,
ještě dneska patnáct let ti bije, zejtra šedesát,
lajlalaj ...,
každou vteřinu se usmívej
a v duši pláč a smutek ukrývej.

R. Lajlalaj ...

3. A když vlasy tvoje šediví, tvá píseň utichá,
můžeš s klidem říct své poctivý jen "ahoj" do ticha,
lajlalaj ...,
přijdou tuláci ti sbohem dát, pak šepem řeknou:
byl to kamarád.

R. Lajlalaj ...

Podvod

Jan Nedvěď

Emi

Ami

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,

D

G C G

hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,

Ami

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc

Emi

připomíná,

Ami

H7

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Ami

- R. Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal

Emi

jsem s tebou, ti říct, že už ti nezavolám,

Ami

D

pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy

G

H7

podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,

Emi

ted' je mi to líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R. Chtěl jsem to ráno...

R. Chtěl jsem to ráno...

Signály

Jan Nedvěď

C

E7

1. Cesty jsou blátem posedlý, vzduch jarní

F

vůní zavoní

C

z kouřovejch signálů

E7

F

a bílý stopy ve skalách umyje slunce jako prach

C

na cestách tuláků.

C

C7

F

- R. Zas bude teplej vítr vát a slunce skály

C

kempu hrát,

E7

tak ahoj, slunce, vítej k nám,

F

C

písničku první tobě dám a budu hrát.

2. V noci je ještě trochu chlad a rána nedočkavý
snad, no, já mám čas,
stejně se zimě krátí dech,
pod stromy narůstá už mech a já mám čas.

R. Zas bude teplej vítr vát...

Jarní tání

Jan Nedvěď

Hmi Emi D

1. Když první tání cestu sněhu zkříží

G Emi F# Hmi

a nad ledem se voda objeví,

Emi D

voňavá zem se sněhem tiše plíží,

G Emi F# Hmi

tak nějak líp si balím, bůhví, proč.

G D

- R. Přišel čas slunce, zrození a tráť,

G D F#

na kterých potkáš kluky ze všech stran,

Hmi Emi

[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

G F# Hmi

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

- R. Přišel čas slunce...

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl nadějí, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.

- R. Přišel čas slunce...

G F# Hmi
... oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Růže z papíru

Jan Nedvěď

Dmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil

E7 Gmi

a teď nemám, nemám klid,

Ami Dmi

hlava bolí asi tě mám rád.

E7 Gmi

Stále někdo říká: Vzbud' se!, věčně trhá nit,

Ami Dmi

studenou sprchu měl bych si dát.

D7

Gmi

- R. Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7 F A7

dala sis jí do vlasů, kde hladívám tě já.

Dmi Gmi

V tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Ami Dmi

že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš.
Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

- R. Na pouti jsem vystřelil...

Frankie Dlouhán

Glen Cambell / slova Jan Nedvěď

C F C

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou

G7 F C

lidem nad hlavou, smutnou dálavou,

F C

já slyšel příběh, který velkou pravdu měl

G7 F C

za čas odletěl, každý zapomněl.

G

- R. Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,

F C F

po státech toulal se jen sám a že byl veselej,

C G7

tak každej měl ho rád,

F7 C Ami

tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál

F G

a každej, kdo s ním chvilku byl,

F G C

tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písní dál.

- R. Měl kapsu prázdnou...

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí,
Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

- R. Měl kapsu prázdnou...

Igelit

Jan Nedvěď

- G** **D**
1. Iukrytý v stínu lesa, igelit,
C G
to kdyby přišel k ránu déšť,
pod hlavou boty, nůž,
D G
tátovu bundu šitou z maskáčů,
k ránu se mlhy zvednou
D C G
a ptáci volají: hele, lidi, svítá,
D G
pak větvičky si nalámou na oheň, aby uvařili čaj.

- Emi D7 G C G**
R. A všichni se znaj', znaj', znaj' a blázněj' a zpívaj'
Emi D7 G Ami G
a po cestách dál, dál, dál hledaj' normální svět.
2. Iukrytý v stínu lesa, kvečeru znavený nohy skládaj',
kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp,
ten, kdo neví, nepochopí,
nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život,
ti uplyne jak od ohýnku dým.

R. A všichni se znaj'...

- G D C G**
3. Iukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť...

Tulácký ráno

Jan Nedvěď

- Ami**
1. Posvátný je mi každý ráno,
Emi Ami
když ze sna budí šumící les,
a když se zvedám s písničkou známou
Emi Ami
a přezky chřestí o skalnatou mez.

- Ami**
R. Tulácký ráno na kemp se snáší,
F G C
za chvíli půjdeme toulat se dál
Ami
a vodou z říčky oheň se zháší,
F G Ami
tak zase půjdeme toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět.
Tam mnohý z pánů měl by se kouknout,
a hned by viděl, jaký chcem svět.

R. Tulácký ráno...

3. Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš.
Bobříků sílu a odvalu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R. Tulácký ráno...

Ptáčata

Jan Nedvěď

- G**
1. Na kolejích stála, za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,
C G
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
D7 G
hezky oči uplakaný.

- G**
Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj, neví, co dál.
C G
Vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
D7 G
za týden jsem u trati stál.

- C G**
R. Víš, holky těžký to maj,
Ami C G
víš, holky těžký to maj.
2. Říkal jsem jí štítisko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát,
o potocích, trávě a o znameních,
co lidi uměj ze zloby dát.

R. Víš, holky těžší to maj...

Jdem zpátky do lesů

Pavel Lohonka Žalman

Ami7

D7

G CG

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D7** **G**
 koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
Ami7 **D7** **G Emi**
 Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, ó,
Ami7 **D7** **G**
 jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

G

Emi

Ami

- R. Z ráje, my vyhnání z ráje, kde není už místa,
C **G** **D7**
 prej něco se chystá, ó,
G **Emi**
 z ráje nablýskaných plesů,
Ami7 C **G** **D7**
 jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
 málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
 Šel jsi vlastní cestou, a to se dneska nenosí,
 i pes, kterej chce přízeň,
 napřed svýho pána poprosí.

- R. Z ráje, my vyhnání z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mne korunou,
 jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
 Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
 v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

- R. Z ráje, my vyhnání z ráje...

Ráno bylo stejný

Pavel Lohonka Žalman

G

Hmi

D

1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami **D** **G**
 v druhý ruce holku, to zavazadlo svý.
Emi **D**
 A tý holce v sáčku řek': Dobrýtro miláčku,
C **G**
 podívej se do dále,
E **Ami D7** **G C G C**
 uvidíš dvě smutný koleje na silnici

D

C

G

C

G

G

- R. Ráno bylo stejný, nesváteční,
D **C** **G C G C G**
 na tvářích počasí proměnlivý.
D **C** **G**
 Rádio hlásilo, na blatech svítá,
E **Ami D G C G C**
 každej byl tak trochu sám, hm...

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
 ospalý a nudný, byli po flámu,
 kouřily partyzáнку, dým foukali do vánku,
 dívali se do dále,
 viděli dvě smutný koleje na silnici.

- R. Ráno bylo stejný...

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo už nás nebere,
 pojedeme po svejch do podnájmu žít.
 Koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
 až omrzí nás dálky,
 budem jak dvě smutný koleje na silnici.

- R. Ráno bylo stejný...

Ho ho Watanay

Pavel Žalman Lohonka

D

C

D

1. Spinkej můj maličky, máš v očích hvězdičky,
C **G** **D**
 dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D

C

D

- R. Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
 ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
 vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

- R. Ho ho Watanay...

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
 má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

- R. Ho ho Watanay...

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
 vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

- R. Ho ho Watanay...

Kdyby tady byla taková panenka

Pavel Žalman Lohonka

- G**
1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
D7 G
která by mě chtěla. :]
C G
[: Která by mě chtěla syna vychovati,
D7 G
přitom pannou býti. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti. :]
[: Ty by jsi mě musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :]
[: Ty bys mi musela košiličku šíti,
bez jahel a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti,
bez jahel a nití. :]
[: Ty by si mě musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :]
[: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :]

Kytky stále ještě voní

Pavel Lohonka Žalman

- C Dmi7**
1. Mám blízko do lesů a do strání
Emi Dmi7 G7 C
a do trávy, kde večer sestra rosa brečí,
Dmi7
na starou boudu slunce zaklepe
Emi Dmi7 G7 C
a vypráví, proč léto každoročně končí.
2. Zavřu své oči na petlici
a nestojím o žádný fráze, hloupý řeči,
koukám, děti trhají kytici
do sklenice, ze které jsi včera pil sám.

- C Ami Dmi7 G7**
R. Kytky stále ještě voní, bílé mraky – stáda koní,
C Fmaj7
brodí se modrou oblohou,
Emi Dmi7
zavři oči na petlici, holka zapálí ti svíci
Emi F Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 F G7
a cigaretu fajnouvou.
3. Když mozek v mojí hlavě rezaví,
tak udělám z okna dveře, utíkám ven,
na chvíli se tahle nemoc zastaví
a nastaví mi svoji nohu za týden.
4. Mám blízko do kopců a do nebe,
tam nezebe, tam večer sestra rosa brečí,
když slunce na mou hlavu zabuší,
tak netuší, že nerad býváš v létě sám.
- R. Kytky stále ještě voní...

Jantarová země

Pavel Lohonka Žalman

1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
ulicí je ženou dolů k ohradám,
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
bujný hlavy skloní někam do trávy.
- R. Krá, až si kabát změní,
Krá, bílé vrány, odletí,
Krá, v jantarový zemi
Přistanou v jiném století.
2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívý stříhá,
lovčí král je v kapli po stý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.
- R. Krá, až si kabát změní...

Píseň malých pěšáků

Pavel Lohonka Žalman

G C D G C D
 1. Je nás víc než vloni, obyčejnejch pěšáků,
Hmi C G
 chodíme hledat víru svou, v dlažbě ukrytou,
D
 jsme děti ulice.

2. Ráno bývaj smutný nádraží, lásky odjížděj se vdát,
 na peróně stojí schoulený, s dálkou snoubený,
 pěšáci silnice

F G
 R. Má svou jistou píseň,
F G
 s košilí kdo spí drátěnou,
Hmi C G
 ó lidé tiše půjdem do starý vrby zvolat,
D G
 helou jdem dál, helou.

3. Jednou pěšák zuje boty své, na šachovnice světa rád,
 vykouří doutník, lehne si, do toky pod širák,
 a bude snít.

4. O malých dětech na nádraží, co hledaj mámu
 a duši svou,
 ptáci pod křídly je ukryjou, a pak v objetí,
 s nima odletí.

R. Má svou jistou píseň..."

5. Půlnoční vítr už vyhrává, píseň malých pěšáků,
 ulicí smutkem dlážděnou, tichou dálnicí,
 tichou dálnicí, půjdem dál.

Divokej horskej tymián

Pavel Lohonka Žalman

D G D
 1. Dál za vozem spolu šlapem,
G D
 někdo rád a někdo zmaten,
G F#mi
 kdo vrací, není sám,
Emi G
 je to věc, když pro nás voní
D G D
 z hor divokej tymián.

2. Léto zůstaň dlouho s námi,
 dlouho hřej a spal nám rány,
 až po okraj naplň džbán,
 je to věc, když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

D7 G D G F#mi
 R. Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Emi G D G D
 bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
 někdy krokem, někdy trapem,
 kdo se vrací dolů k nám,
 je to věc, když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

R. Podívej, jak málo stačí...

Rána v trávě

Pavel Lohonka Žalman

Ami G Ami G
 R. Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami G Ami
 že se lidi mají rádi, doufal a procitli právě.
 Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
 a při chůzi tělem sem tam kýval,
 před sebou sta sáhů.

C G F C Ami G C
 1. Poznal Moravěnku krásnou a vínečko ze zlata,
C G F C Ami Emi Ami
 v Čechách slávu muzikantů umazanou od bláta,

R. Každý ráno boty zouval...

2. Žil najít studánečku a do ní se podívat,
 by mu řekla proč holečku musíš světem chodívat.
 Studánečka promluvila, to ses musel nachodit,
 Abych já ti pravdu řekla, měl ses jindy narodit.

R. Každý ráno boty zouval...

Tři přání

Pavel Lohonka Žalman

Dmi

Ami

1. Má dívka sbírá rozmarýn, do vína prý ho dá

F

Gmi

a já mám v zádech mrazení,

Dmi C

B

že se zítra bez lásky vydá.

2. Tři lístky házím do louží,
své hříchy zaklínám,
tři přání prstem naznačím,
když na slámě usínám.

F

Gmi

- R. A vítr co s ní ve skalách

F

Gmi C

na flétnu dlouze hrál

F

Gmi

Tak dlouho až se strachy třás'

Dmi C

B Ami Dmi

ten kdo lásku nemiloval

3. A zdává se mi o jezdcích, jak jedou krajinou
tak hořce drsnou po předcích
jak já čistou a nevinnou.

4. První jezdec nevidí, ten druhý že je král
a třetí spoután na nohou
nese v rukách svatý grál.

5. Když nápoj lásky spolyká, mě v zádech zamrazí,
tři přání jezďům vyplní a zpitá se odplazí.

6. Nad ránem jen tak bez šatů jen slámu objímám,
tři jezdci mizí za obzor,
tři pouta u nohou mám.

- R. A vítr co s ní ve skalách...

Nezacházej slunce

jihočeská lidová

A

Hmi

1. Nezacházej slunce, nezecházej ještě,

E

D

E

já mám potěšení na daleké cestě,

A

C#mi

F#mi

A Hmi E A

já mám potěšení na daleké cestě.

2. Já mám potěšení mezi hory doly,
žádné neuvěří, co je mezi námi,
žádné neuvěří, co je mezi námi.

3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
a ta musí trvat do smrti nejdlejší,
a ta musí trvat do smrti nejdlejší.

4. Trvej lásko, trvej, nepřestávaj trvat,
až budou skřiváci o půlnoci zpívat,
až budou skřiváci o půlnoci zpívat.

Panenka

Poutníci

G

C

G

C

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,

G

D

snad houf bílých holubic nebo jen žal ?

C

G

C

G

tak odplul ten prvý den smáčený krví,

D7

G

ani poutňovou panenku nezanechal.

G

C

G

D C

G

D

- R. Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,

C

G

C

G

D7

G

otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

- R. Otevři oči, ty uspěchaná...

Řekni, kde ty kytky jsou

Jiřina Fikejzová / Peter Seeger

- C** **Ami** **F** **G**
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
C **Ami** **Dmi** **G**
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C **Ami** **D7** **G**
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F **C** **Dmi** **G** **C**
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. Řekni kde ty kytky jsou...

Strom

Jiřina Doležalová

- Ami** **G**
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami **G**
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F **G** **Ami**
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E**
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
- A** **F#mi**
- R. A on tam stál a koukal do polí,
D **E**
byl jak král, sám v celém okolí,
A **D** **Dmi**
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A **E** **A**
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R. A on tam stál...

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větví už snad ani nevímál.

R. A on tam stál...

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň
na strništích z nouze hrál.

R. A on tam stál...

Bláznova ukolébavka

Dydovič / Řebíček

- D** **A**
1. Máš, má ovečko, dávno spát,
G **D**
už píseň ptáků končí
- A** **G** **D**
- kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
A **G**
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A **G** **A**
zas má bílé plášt' a v okně je mříž.
- D** **A**
- R. Máš, má ovečko, dávno spát,
G **E**
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
D **G** **D** **G**
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
D **G** **D**
jestli ty v mých představách už mizíš.
2. Máš, má ovečko, dávno spát,
už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát,
že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R. Máš, má ovečko, dávno spát...

Sugartown (Š, š, š)

z filmu Rebelové

G Ami C D G Ami C D

- G Ami C D**
1. Akáty šumí, když padá déšť,
G Ami C D
padá mi do vlasů, chce mi je splést,
G Ami C D
neví, že láskou chci hlavu si plést,
Ami D7 Ami D7
tak mu to š-š-š, š-š-š,
Ami D7 G Ami C D
š-š-š-š-š, šepotám.
2. Do mého ticha tiše vkročil on,
lásku rozhoupal jak velkej zvon,
před chrámem lásky byl bláznivej shon,
každej si š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š, šepotá.
3. Jenže ten den je už včerejší,
já nevím, proč mě všichni konejší,
vždyť nejsem jediná, co bloudí,
co modlitbu š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š, šepotá.
4. Ten, kdo v noci vtéká jako každej den,
vím, že někdo zbarví černej sen,
sen zmoklej jako dnešní den,
po kterém š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š, šepotám.
- Pa-dá-ba-dá-ba dá-dáp-tám...

Míle

Waldemar Matuška / Bob Dylan

- G C G Emi**
1. Míle a míle jsou cest, které znám,
G C D
jdou trávou i úbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
a já na všech s vámi stál,
proč ale blátem nás kázali vést
a špinou třísnil šat?
- C D G Emi**
R. To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
C D G
ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v hlině těch práchnivých cest?

R. To ví snad jen déšť...

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se úděl tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát.

R. To ví snad jen déšť...

Diego

Chrapa

- D Emi G D**
R. Diego, don Diego, krásný koně máš,
Emi G D
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

- D Emi**
1. Za to hříbě, done Diego,
G D
tady nuggety všechny mé máš,
Emi G D
za to hříbě, done Diego, za tu malou bílou tvář.

R. Diego, don Diego...

2. Do očí pohled' svýmu koni,
až v nich užríš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívý
a vzpomeň na těch chvil pár.

R. Diego, don Diego...

- Rec: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl,
staříček done Diego,
coto hříbě pro tebe znamenalo,
nevěděl jsem, že se přihnalo
ráno štváno září ohňů až k vratům tvýho ranče
s malým živým uzlíčkem v sedle.

R. Diego, don Diego...

Blizzard

Greenhorns / H. Howard

- G** **G7** **C** **G**
1. Když jde blizzard s vichřicí, já sám jedu vánicí
D
a na cestě jsem už skoro celý den,
G **G7** **C**
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes
G
sto mil,
D **Emi (G)**
[: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :]

2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvíli, sčítám míli za míli,
[: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :]
3. Kůň už nemůže a pad',
zchromil ho ten věčný chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probíjím, z láhve brandy popíjím,
[: a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann. :]
4. V dálce světla zaplály, to mý oči hledaly,
potíž je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát,
už se mi chce strašně, strašně spát,
[: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :]
5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát,
proč ho, k čertu, nemoh' hrát,
[: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :]

Když náš táta hrál

Greenhorns

- G**
1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
C **G**
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
D7 **G C G D7 G**
a tu svoji nejmilejší hrál.
2. Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a ted' táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svého tátu hrát.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšet hrát.

Blues folsomské věznice

Greenhorns / Johnny Cash

- G**
1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
G7
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
C **G**
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
D7 **G**
a máma mi říkala: „Nehraj si s tou pistolí!“
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhle dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou
chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou
hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul,
hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Ted' okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

- R. Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

- R. Říkal do Jim Bridger...

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdcí z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

- R. Říkal to Jim BridgeR. já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlahky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

- R. Říkal do Jim Bridger...

Zatracenej život

Greenhorns

D

G

D

1. To bylo v Dakotě po vejplatě,

A7

whisky jsem tam pašoval,

D

G

D

a že jsem byl sám jako kůl v plotě,

A7

D

s holkou jsem tam špásoval.

2. Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,
okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká,
zpěněnej býk se k nám hnál.

D7

G

D

- R. Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál,

A7

pak jsem ho za rohy vzal,

D

G

D

udělal přemet a jako tur řval,

A7

D

do dáli upaloval.

3. To bylo v Dawsonu tam v saloonu
a já jsem zase přebíral,
všechny své prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.

4. Zatracenej život, čert aby to spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.

- R. Povídám jupí, čerte...

5. Jó, rychle oplácí tenhleten svět,
než bys napočítal pět,
Dáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.

6. Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětril jsem neštěstí.

- R. Povídá: jupí, čerte, jdi radši dál,
potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jako tur řval,
do dáli upaloval.

Osamělý město

Hoboes

- C D G**
1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj že svého koně nepozná.
- G D**
R. Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest,
G
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě
D
máš,
Ami
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků
Emi
dáš
D G
naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?
- R. Řekni, kolik je na světě...
3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.
- R. Řekni, kolik je na světě...
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčí.
- R. Řekni, kolik je na světě...

Písek

Nezmaři

- Ami D G E7**
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi E7 Ami G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi G
[: ani vodu nepřeliješ sítím,
C Ami
někdy je strašně málo chtít,
Dmi E7
já nejsem z těch, co po těžký ráně
Ami G(E7) C(Ami)
nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíniš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechno dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítím,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou

Snad jsem to zavinil já

Olympic

Ami C D Dmi7 E Ami C D Dmi

Ami C D Dmi7 E

1. Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat,
Ami C D Dmi
 Nic jíst ti nechutná v hlavě máš asi brouka.

C H B Ami C H B Ami

- R. Tak nezoufej, nic to není, za chvíli se to změní.
Dmi7 G C E
 Snad jsem to zavinil já.

2. Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou
 tou tmou obarvenou načerno, smutnou touhou.

R. Tak nezoufej...

Ami C D7 Dmi7

Já, já, já,

Ami C D7 Dmi7 Ami C D Dmi Ami

Já, já, já, já, já!

Jarní kurýr

Hoboes

C F C

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
Emi E
 údolím jarní kurýr jede k nám.

Ami G F E7

V peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,

Ami G F E7 Ami

přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám.

G F G F E7 Ami

Ví, celej kraj to ví, veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
 vobouvám svoje boty toulavý.
 Dobře ví moje milá i kdyby víla byla,
 tyhle toulavý boty nezastaví.
 Mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
 musím jít stopou bílou, toulavou.
 Neplakej, že se ztratím, do roka se vrátím
 prošlapán cestou domů jarní travou.
 Víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Válka růží

tradicional / Dušan Vančura

Dmi Gmi A7 Dmi B A7

Dmi Gmi Dmi

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down,
A7

hej down-a-down,

Dmi C Dmi A7

nad ztichlým polem válečným, derry down,

F C A7 Dmi B A7

jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,

Dmi Gmi A7 Dmi

je válka růží, derry derry derry down, hej down.

2. Nečekej soucit od rváče, derry down,
 hej down-a-down,
 kdo zabíjí ten nepláče, derry down.
 Na těle mrtví krajiny se mečem píšou dějiny,
 je válka růží, derry derry derry down, down.

3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down,
 hej down-a-down,
 dva rody žijí, jeden hněv, derry down.
 Kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům
 nebo k Lancastrům?
 je válka růží, derry derry derry down, down.

4. Dva rody, dvojí korouhev, derry down,
 hej down-a-down,
 však hlína pije jednu krev, derry down.
 Ať ten či onen přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
 je válka růží, derry derry derry down, down.

Pískající cikán

Spirituál kvintet

- G Ami G Ami G Ami Hmi Ami**
1. Dívka loudá se vinicí, tam kde zídka je nízká
G Ami Hmi C G C G C
D
tam, kde stráň končí vonící, si písničku někdo píská
2. Ohlédne se a, propána, ve stínu, kde stojí líska,
švarného vidí cikána, jak stojí, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si ji získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
ať táhne pryč vesta odraná, groš nemá, něco ti zpíská.
5. Ted' smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví,
jak se jí stýská,
„Kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská.“
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct,
v čem je ten kousek štěstíka,
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská.

Za svou pravdou stát

Spirituál kvintet

- Ami G Ami**
1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Ami G E7 Ami
jen na tobě ted' záleží, na jakou hru se dáš.
- Ami E7**
R. [: Musíš za svou pravdou stát,
Ami
musíš za svou pravdou stát. :]
2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
- R. [: Musíš za svou pravdou stát,
musíš za svou pravdou stát. :]
3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
- R. [: Musíš za svou pravdou stát,
musíš za svou pravdou stát. :]

4. Ted' přichází tvá chvíle, ted' nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!
- R. [: Musíš za svou pravdou stát,
musíš za svou pravdou stát. :]
5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob,
kdy jsi býval mlád.
6. Máš všechny trumfy mládí...
- R. [: Musíš za svou pravdou stát,
musíš za svou pravdou stát. :]

Spinkej

Spirituál kvintet / John Denver

- G C**
1. Už se končí den, už je čas k spánku,
G C
zdi se barví od červánků,
G Emi D
hled', už lampář světla rozsvěcí,
G C
tak si dočti stránku, zavři knížku,
G C
honem hupky do pelíšku,
G Emi D
koťata už dávno vrní za pecí.
- G C**
- R. Tak spinkej, ať ve tvých snech
G C
růže kvetou, voní mech,
G Emi D
princeznu si Honza bude brát,
G C
až půlnoc prostře síť,
G C
na vlásky políbí tě,
G Emi D
vždyť i tvá máma musí spát.
2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvilenu
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.
- R. Tak spinkej...

Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami C G
 0. Víno máš a markytánku, dlouhá noc se
Ami Emi Ami
 prohýří,
C G Ami C G
 víno máš a chvilku spánku, díky, díky,
Ami Emi Ami
 verbíři.

Ami C
 1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání
G Ami Emi
 rozkaz dává,
Ami C Ami Emi Ami
 ostruhami do slabin koně pohání,
C
 tam na straně polední čekají ženy,
G Ami Emi
 zlatáky a sláva,
Ami C Ami Emi Ami
 do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami
 R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
C G Ami Emi Ami
 zítra do Burgund batalion zámíří,
C G
 víno na kuráž a k ránu dvě hodiny
Ami
 spánku,
C G Ami Emi Ami
 díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion,
 poslední vojáci se k zemi hrouť,
 na polštáři z kopretin budou věčně spát,
 neplač, sladká Marion,
 verbíři nové chlapce přivedou ti,
 za královský helmín padne každý rád.

R. Víno na kuráž...

Stará archa

Spirituál kvintet

A7 D A7
 R. [: Já mám kocábku náram-, náram-,
D A7 D
 náram-, kocábku náram-, náramnou. :]

D
 1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
A7 D
 kocábku náram-, náramnou,
 Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
A7 D
 kocábku náram-, náramnou.

A7 D A7
 R. [: Já mám kocábku náram-, náram-,
D A7 D
 náram-, kocábku náram-, náramnou. :]
D
 Archa má cíl, já, archa má směr, já,
A7 D
 plaví se k Araratu na sever.

Já mám kocábku...

2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
 kocábku náram-, náramnou,
 Noe je zavolal ještě před povodní,
 kocábku náram-, náramnou.
 3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
 kocábku náram-, náramnou,
 "ryby nechte, zachrání se samy hladce,"
 kocábku náram-, náramnou.

R. Já mám kocábku...

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
 kocábku náram-, náramnou,
 tu přilétla holubice, snítka nesla,
 kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
 kocábku náram-, náramnou,
 ještě že tu starou dobrou archu měli,
 kocábku náram-, náramnou.

R. Já mám kocábku...

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř / Zdeněk Svěrák

Rec: Na samém sklonku 19. století začala zlatá horečka. Byla to šílená honba tisíců lidí z různých končin světa za pohádkovými nalezišti zlata, která byla nalezena na řece Yukon, v okolí Klondiku a Indiánské řeky. Většina z nich nezbohatla, ale našla tam svůj hrob.

G **Emi**
1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
C **G**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Emi **C**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
D7 **G**
a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěný boudě sen o zlatý hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

G7 **C**
R. Severní vítr je krutý,
G **D7**
počítej, láska má, s tím,
G **G7** **C**
k nohám Ti dám zlaté pruty
G **D7** **G**
nebo se vůbec nevrátím.

2. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a zatloukám kříž.
Zde leží ten blázen, co chtěl dům a bazén
a opustil svou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

R. Severní vítr je krutý...

Holubí dům

Uhlíř / Synek

Ami **G** **F** **E** **Ami**
1. Zpívám ptákům a zvláště holubům,
G **F** **E** **Ami**
stával v údolí mém starý dům,
C **G** **C** **G** **C**
ptáků houf zalétal ke krovům,
Ami **G** **F** **E** **Ami**
měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach,
ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Dmi **G7** **C** **Ami**
R. Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví?
Dmi **G7** **C**
Míval stáj roubenou, bílý štít.
Dmi **G7** **C** **Ami**
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí,
Dmi **E** **Ami** **D** **Ami**
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

2. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí,
můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R. Hledám dům holubí,

Rehradice

Moravská / Vlasta Redl

Dmi C F

1. A te Rehradice na pěkný rovině,
G Ami Dmi G C
teče tam voděnka dole po dědině,
Gmi Ami Dmi
je pěkná, je čistá.
2. A po tej voděnce drobný rybe skáčou,
pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou
tak smutně, žalostně.
3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
4. Proč by neplakaly, dyž hlavěnka bolí,
musijó zaplakat šohajovi kvůli,
šohajovi kvůli.

Sbohem, galánečko

Vlasta Redl

C Ami Dmi G7 C D7

1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti.
G Emi Ami D7 G
Sbohem, galánečko, já už musím jíti.
Dmi G7 C Dmi G7
[: Kyselé vínečko, kyselé vínečko
C Dmi G7 C
podalas' mi k pití. :]
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas' mi v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil, :]
[: eště včil sa stydím, eště včil sa stydím,
co sem všechno tropil, :]
4. [: Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila, :]
[: to ta moja žízeň, to ta moja žízeň,
ta to zavinila. :]

Husličky

Vlasta Redl

A D A Hmi F#mi E

1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
Hmi7 A D Hmi E A D Hmi F#mi E
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
Hmi F#mi E
2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
[: že ste, husličky, samé :] na světě zostaly?
3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
[: co sa mu enem zdálo, bože(-), :]
že už vjec nechtěl hrát? :]
4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
[: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

Já budu chodit po špičkách

Petr Novák

D G

1. Zavři oči a jdi spát,
Emi A
vždyť už bude brzo den,
D G
nech si o mně něco zdát,
Emi A
ať je krásný ten tvůj sen.
- R. Já budu chodit po špičkách,
Emi A
snad tě tím nevzbudím,
Emi A
až slunce vyjde v tmách,
G A
polibkem tě probudím.
2. Jdi si lehnout, ať už spíš,
ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš,
polibek mi taky dáš.
- R. Já budu chodit
3. Rozhod' vlasy na polštář
a sni o mně krásný sen
nebo ráno nepoznáš,
že je tady nový den.
- R. Já budu chodit po špičkách,
já budu chodit po špičkách, á

Jednou budem dál

Americká / I. Fišer

- C F C F C**
1. Jednou budem dál, jednou budem dál,

F G Ami D7 G G7

jednou budem dál, já vím,

C F C F G Ami

jen víru mít, doufat a jít,

C F C G7 C F G G7

jednou budem dál, já vím.

2. Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
cíl je blízko nás, já vím.

3. Jednou přijde mír, jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou přijde mír, já vím.

4. = 1. Jednou budem dál...

We Shall Overcome

Spirituál kvintet

- C F C F C**
1. We shall overcome we shall overcome

F G Ami D7 G G7

we shall overcome some day oh

C F C F G Ami

deep in my heart I do believe

C F C G7 C F G G7

we shall overcome some day.

2. We walk hand in hand we walk hand in hand
we walk hand in hand some day oh
deep in my heart I do believe
we walk hand in hand some day.

3. We shall organize we shall organize
we shall organize some day oh
deep in my heart I do believe
we shall organize some day.

4. We shall end Jim Crow we shall end Jim Crow
we shall end Jim Crow some day oh
deep in my heart I do believe
we shall end Jim Crow some day.

5. We shall walk in peace we shall walk in peace
we shall walk in peace some day oh
deep in my heart I do believe
we shall walk in peace some day.

6. We shall build a new world
we shall build a new world
we shall build a new world some day oh
deep in my heart I do believe
we shall build a new world some day.

7. We shall all be free we shall all be free
we shall all be free some day oh
deep in my heart I do believe
we shall all be free some day.

8. We are not alone we are not alone
we are not alone some day oh
deep in my heart I do believe
we are not alone some day.

9. We are not afraid we are not afraid
we are not afraid some day oh
deep in my heart I do believe
we are not afraid some day.

10. The whole wide world around
the whole wide world around
the whole wide world around some day oh
deep in my heart I do believe
the whole wide world around some day.

11. Black and white together
black and white together
black and white together some day oh
deep in my heart I do believe
black and white together some day.

Pramínek vlasů

Jiří Šlitr / Jiří Suchý

- A7 D Hm Em A7**
 1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
D Hm Em A7
 a hvězdy řeknou, že čas je jít spát
D Hm Em A7
 pramínek vlasů jí ustříhnu potají.
D G7 D A7
 Komu? No přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustříhnu potají
 já blázen pod polštář chci si ho dát.
 Ačkoli sny se mi zásadně nezdaří,
D
 věřím, že dnes v noci budou se zdát.

- C7 D**
 R. O sny mne připraví teprve svítání,
C7 D
 zpěv ptáků v oblacích a modré nebe.
G7 D
 Od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
B7 A7
 nový den nůžkami odstříhne Tebe
3. A na bílém polštáři do kroužku stočený,
 zbude to po Tobě pramínek vlasů.
 Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
 je totiž neděle a mám dost času.

R. O sny mě připraví...

Kde domov můj

František Škroup / Josef Kajetán Tyl

1. Kde domov můj, kde domov můj?
 Voda hučí po lučinách,
 bory šumí po skalínách,
 v sadě skví se jara květ,
 zemský ráj to na pohled.
 A to je ta krásná země,
 země česká, domov můj,
 země česká, domov můj!

Povídej

Petr Novák / Ivo Plicka

- C G C**
 1. Povídej, jestli tě má hodně rád víc než já,
G C
 jestli když večer jdeš spát ti polibek dá,
Emi F C G7
 tak jako já, to už je dávno tak povídej, hej
C
 povídej.

2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
 nebo s ho nechala jít, když šel k jiné spát,
 tak jako mě, to už je dávno,
 tak povídej, hej povídej.

- Emi C D F**
 R. Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer
C
 jdeš spát,
D F C
 jestli, když večer se blýská, nepřestala ses bát

3. Povídej, ne já se nevrátím, jdi domů spát.
 Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
 jak jsem dal dřív to už je dávno,
 tak povídej, hej povídej.
Emi F C
 Povídej, povídej, povídej.

Večerka

Antonín Benjamin Svojsík

1. Zapad den, slunce svit
 vymizel z údolí, z temen hor,
 odpočín každý kdos boží tvor.
2. V lesa klín, padl stín,
 hasne již vatra zář.
 Svatý mír kráčí z hor.
 Usíná boží tvor.
3. brumendo...

Carpe diem

AG Flek (Ivo Viktorin)

- Ami Dmi7**
1. Nadešel asi poslední den,
G Emi
podívej, celá planeta blázní,
Ami Dmi7
a já neuroním ani slzu pro ni,
G
jenom zamknu dům,
Ami Dmi7
půjdu po kolejkách až na konečnou,
G Emi
hle, jak mám krok vojensky rázný,
Ami Dmi7
a nezastavím ani na červenou,
G
natruc předpisům.
- Ami G Ami G**
R. Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat
C
klidně, co chceš,
Ami G
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.
2. Už si nebudeme hrát na román,
setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví,
ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno, co mám.
3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť snít,
co by bylo dál.
- R. Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat
klidně, co chceš,
zbylo tak málo vět, tak málo slov ...

Valčík na rozloučenou

- C Ami Dmi G7**
1. Jak zapomenout na ten čas,
C Ami Dmi G7
kdy stáli jsme si blíž?
C Ami Dmi G7
Jak zapomenout na ten čas,
C F C
tak dávno, dávno již?
- R. Tak dávno, dávno brachu můj,
tak dávno, dávno již,
však srdečně si zapějeme na dávno, dávno již.
2. My květy spolu trhali přes mnohý dol a výš,
a šli jsme cestou trnitou, tak dávno, dávno již.
3. My brouzdali se v potoce, zda o tom ještě víš?
Pak dělila nás mořská hloub, tak dávno, dávno již.
4. Zde ruka, věrný příteli, a k mému srdci blíž,
tak dobrou vůli neměli jsme dávno, dávno již.
5. Proč s tím se máme rozejít,
co každý z nás měl rád,
proč s tím se máme rozejít bez víry na návrat.
- Refrén po poslední sloce:
To není, není loučení, ač chvěje se nám hlas,
jsme spolu pevně spojeni a sejdem se zas.

Trubadůr

- Ami G Ami**
1. Kdysi dávno tak dávno šel krajinou
C Dmi
trubadůr, jeho loutna a s ním
Ami Dmi
[: tichá píseň co kvíteček otvírá,
Ami G Ami
kde ji hrál, vítr rozfoukal stín. :]
2. Ševcům hrál stejně rád jako princeznám,
Dobry den! každému připoměl,
[: kudy šel, tudy šel, tam se záznak stal,
povstal sám, kdo už jít zapomněl. :]
3. Mocný kníže se záznaky dovidá,
pojednou zatouží píseň znát,
[: pěvce sem přiveďte, tak já poručím,
píseň svou pro mě jen bude hrát. :]
4. Píseň má, pane můj, tobě nepatří,
těžký kámem na svém srdci máš,
[: naplní píseň tvou duši bolestí,
pane můj, ať mi dáš co mi dáš. :]
5. Že jsem já vládce tvůj, dobře poslouchej,
tvoji písni dám mříž železnou,
[: tobě jen, i když sám nejsem příliš rád,
přeji víc nežli smrt blaženou. :]
6. Píseň mou, pane můj, nikdo nespoutá,
bude znít, i když já budu spát,
[: bude znít, i když bouře se rozpoutá,
na to krk, pane můj, můžeš dát. :]

Lilie skautská

- D A G**
1. Na léta klukovský si často vzpomínám,
D A
na první skautskej slib, na jeho krásný slova,
D A G
a v duchu s bráchou zas pod stanem usínám,
D A D
skončil den v táboře a do tmy houká sova.

Novej rok přines mráz a únor v srdcích led,
zlej vítr zafoukal ze stepy od východu,
sebral nám naději, né, nebude to med,
stát za svým názorem a nejt do průvodu

D A G
R. Lilie skautská ohněm kalená,
D A
máme ji v sobě, v nás nikdy nezvadne,
G F#mi
dej Bůh, ať hvězda krví zbarvená
D A D
už provždy zapadne.

2. Poslední prázdniny bratr řek' akorát,
skautskému slibu že zůstanem' věrní,
za to nám na podzim přišli na kabát,
vojenský vejložky jak saze černý.

Když jsme pak po vojně svobodní chtěli být,
zbylo nám jediné, přejít hraniční čáru,
novýho bobříka odvahy ulovit,
pod stanem usínat a hrát na kytaru.

R. Lilie skautská...

Vidím tu krutou noc, vidím vše jako dnes,
plazím se po lese, kolem nás ostnatej drát,
zableskly výstřely, po krku skočil pes,
tys brácho odešel do věčnejch lovišť spát.

To už mi nebylo bráško můj do tance,
ani jsem nemoh' ti naposled zamávat,
na rukou pouta a k tomu kopance,
před sebou uran na deset let dolovat.

R. Lilie skautská...

Zvonková zem

- A E D E**
1. Za mořem nejhlubším, za horou vysokou,
A E D E
za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
D E D E **A**
křídla vran letí tam, devět řek teče tam,
poslouchej.
2. Za branou tisící, tam zvonková je zem
a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích, poslouchej.
3. V ulicích z perleti a lístků okvětních,
domečky skleněné a z křidel motýlích
barevný vodopád,
má barev víc, než můžeš znát, poslouchej.
4. A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
když se stane neštěstí svým zvonkem zazvoní,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding, poslouchej.
5. Přichází i mezi nás, i mezi námi jsou,
na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
zazvoní, když přijde čas,
kde by mlčky stál každý z nás, poslouchej.
6. Já zpívám pohádku pro ouška chlapečků,
pro vlásky holčiček, pro děti zvonečků,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding, poslouchej.
7. Až jednou vyrostou, tak jistě zazvoní,
mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích, poslouchej.
8. Ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ding.

Boží mlýny

- G G7**
R. Já slyším boží mlýny, jak se otáčí
C7 G
Já slyším boží mlýny, jak se otáčí
G H7 Emi
Já slyším boží mlýny, jak se otáčí
G D C
otáčí, otáčí, otáčí
- G**
1. Ty mlýny melou celou noc, melou celý den,
C7 G
melou bez výhod, melou stejně všem,
melou doleva,
A
melou doprava, melou pravdu i lež, když
D7
zrovna vyhrává,
G
melou otrokáře, melou otroky, melou na
C7
minuty,
G H7
na hodiny, na roky, melou pomalu a jistě,
Emi G D7 G
ale melou včas, já už slyším jejich hlas.
2. Já chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit.
Ty mlýny čekají někde nad námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas,
tak už melte - je čas!

Tisíc mil

H. West / Ivo Fischer

1. V nohách mám už tisíc mil,
 stopy déšť a vítr smyl,
 a můj kůň i já jsme cestou znavení.

- R1. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
 má jeden směr a jeden cíl,
 bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráž a příkřej sráz,
 modrá tůň a bobří hráz,
 táta s mámou, kteří věřej dětskej m snům.

- R2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, ten starej, známej, bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
 ted' mi zbejvá jen pár chvil,
 cestu znám a ta se ta k nám nemění.

- R1. Těch tisíc mil...

4. Kousek dál a já to vím,
 uvidím už stoupat dým,
 šikmej štít nad střechy ční k nebesům.

- R2. Těch tisíc mil...

Quadalcanal

Traditional, text Jiří Voldán

1. Vlny bouří, mořem větry dují, loď unáší vlny v dál,
 američtí námořníci plují na Quadalcanal,
 harmonika tesknou píseň zpívá do přísuvu hvězd
 a jak píseň zní, mnohý z nich to ví, že se
 nevrátí.

- R. Krásná Meredith, ty víš, kdo jel se bít,
 kdo plul na křižníku na Quadalcanal,
 krásná Meredith, až zas budeš snít,
 nezapomeň nikdy na Quadalcanal,
 krásná Meredith, přijď se pomodlit
 za ty, jež nevrátil nám Quadalcanal.

2. V Tichomoří na ostrůvku malém,
 o kterém ty ráda sníš,
 tam ve stínu mlčenlivých palem stojí prostý kříž,
 pod ním mnohý z námořníků leží,
 sní svůj věčný sen
 když se hvězdy stkví v ticho půlnoční,
 v palmách píseň zní.

- R. Krásná Meredith...

Montgomery

Tradicional

D G Emi

1. Déšť ti holka smáčí vlasy (smáčí vlasy),

A7 D A7

z tvých očí zbyl prázdný kruh.

D G Emi

Kde je zbytek tvojí krásy (tvojí krásy),

A7 D A7

to ví dneska jenom Bůh.

- R. Z celé jižní eskadrony (eskadrony),

nezbyl ani jeden muž (ale kuš).

V Montgomery bijou zvony (bijou zvony),

déšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty (v prachu cesty),

leží i tvůj generál,

v ruce šátek od nevěsty (od nevěsty),

ale ruka leží dál.

- R. Z celé jižní eskadrony...

3. Tvář má zšedivělou strachem (šedou strachem),

zbylo v ní pár těžkých chvil,

proužek krve ztákal prachem (ztákal prachem) ,

déšť mu slepil vlasy jak jíl.

- R. Z celé jižní eskadrony...

4. Déšť ti šeptá jeho jméno (jeho jméno)

šeptá ho i listoví,

lásku měl rád víc než život (víc než život),

to ti nikdy nepoví.

- R. Z celé jižní eskadrony...

Náměšť

Jaroslav Hutka

C Ami Dmi G

1. [: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :]

C A7 F G

[: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější -

C G C

- usměvavé tváře. :]

2. [: Pevný je stůl, pevnější je hora, :]

[: co je nejpevnější, co je nejpevnější -

- ta člověčí víra. :]

3. [: Pustá je poušť i nebeské dálky, :]

[: co je nejpustější, co je nejpustější -

- žít život bez lásky. :]

4. [: Mocná je zbraň, mocnější je právo, :]

[: co je nejmocnější, co je nejmocnější -

- pravdomluvné slovo. :]

5. [: Velká je Zem, šplouchá na ní voda, :]

[: co je však největší, co je však největší -

- ta lidská svoboda. :]

6. Krásný je vzduch, krásnější je moře...

Ráda se miluje

Karel Plíhal

Ami G C F Emi Ami

- R. Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,

G C F Emi Ami

vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F C F C E

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Ami G C F Emi Ami

a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

- R. Ráda se miluje...

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

- R. Ráda se miluje...

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba
příští.

- R. Ráda se miluje...

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

G C G C
 1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D7
 málokdy si nechám něco zdát,
C G Emi C
 doma nemám stání už od jarního tání,
F G
 cítím, že se blíží listopad.

F C G
 R. Listopadový písne od léta už slýchám,
Ami C G
 vítr ledový přinesl je k nám,
F C
 tak mě nečekej, dneska nikam
G
 nespíchám,
Ami C G
 listopadový písni naslouchám.

2. Chvilí stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
 k zemi padá zlatý vodopád,
 pod nohama cinká to poztrácené listí,
 vím, že právě zpívá listopad.

R. Listopadový písne...

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
 co mě nutí do zpěvu se dát,
 tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
 píseň, co mě učil listopad.

R. Listopadový písne...

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C F6 G6 C
 1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub
F6 G6 C
 tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál
F6 G6 Ami Cdim
 přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 G C
 podivný pták, pták nebo mrak.

F6 G6 F6 C
 R. Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
F6 G6 F6 C
 vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 G6 F6 C
 telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 G6 F6 C
 to nekonečně dlouhý monotónní blues,
F6 G6 F6 C
 je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulají,
 co si radši počkají, až se stmí, a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
 celej svůj dům, deku a rum.

R. Tak do toho šlápní...

C F6 G6 F6 C
 ... nohama stíráš rosu na kolejích ...

Hejkal

Wabi Daněk

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,
Dmi Ami F E
 až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,
Ami
 utichá až u potoka pod strání,
Dmi Ami E Ami
 jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.
Dmi Ami Dmi Ami
 Žhavý rudý oči a drápy krvavý,
F E
 kosti chřestěj' v rytmu kastanět,
Dmi Ami Dmi Ami
 strašidelný vytí a skřeky chraplavý,
F E Ami
 tak to je hejkal, na to vemte jed.

C F C

- R. U nás hej, hej, hejkal straší v lese,
D7 G
 jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,
C F C
 jeho hej, hej, hejkání se nese,
F C
 každej se strachy třese, k ohni
F C
 nesesedneme se,
F C G CE
 neboť za budou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
 ten může u nás přespát, až se zastaví,
 nevystřčí špičku nosu ze dveří
 a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
 Jenom kalný oči a rysy ztrhané,
 kalhoty si bude muset prát,
 a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,
 až koktavě bude povídat, že:

F C G

- R. U nás hej... ..neboť za budou v lese
C
 zase hejkal začal výt, hej!

Omnia vincit Amor

Klíč

Dmi

C

Dmi

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
F C F
 přisedl k nám a lokálem zní
Gmi Dmi C
 pozdrav jak svaté přikázání:
Dmi C Dmi
 omnia vincit Amor.

2. "Hej, šenkýři, dej plný džbán,
 ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
 omnia vincit Amor."

F C Dmi

- R. Zlaták pálí, nesleví nic,
F C F
 štěstí v lásce znamená víc,
Gmi F C A7
 všechny pány ať vezme d'as!
Dmi C Dmi
 Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
 musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč,
 omnia vincit Amor.
4. Zlý trubky troubí, vítězi zášť,
 nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
 omnia vincit Amor.
- R. Zlaták pálí, nesleví nic...
5. Já prošel každou z nejdelších cest,
 všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: "Pochopíš sám
 omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska."

- R. Zlaták pálí, nesleví nic...

6. Teď s novou vírou obcházím svět,
 má hlava zsedla pod tíhou let,
 každého zdravím větou všech vět:
 omnia vincit Amor, omnia vincit Amor...

Pohár a kalich

Klíč

Amazonka

Hop Trop

- Emi D**
1. Zvedněte poháry pánové,
G D Emi
už jen poslední přípitek zbývá,
D
pohled'te nad polem Špitálským
G D G
vrcholek roubení skrývá,
D Emi
[: za chvíli zbyde tam popel a tráva,
D Emi
nás čeká vítězství, bohatství, sláva :].
2. Ryšavý panovník jen se smál,
sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
ted' bude tancovat, jak budem pískat :].
- Ami D G**
R. Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami D H7 Ami G Emi H7
odněkud nápěv, sám si ho hrál, hmmm...
Emi D
Zvedněte poháry, pánové,
Emi D Emi
večer z kalichu budem pít.
3. Nad sruby korouhev zavlála,
to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou
sílu a jednotu dává,
[: ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla :].
4. „Modli se, pracuj a poslouchej,“ kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem pravá jména :].
5. Do ticha zazněla přísaha – ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se tu chystá,
[: nad nimi stojí muž přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská :].
- R2. Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
„kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež do Boha pomoci a důfajte v něho.“

- G**
1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celý
Hmi Ami
svět,
G Ami
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen
D
o pár let.
G Hmi Ami
Tenkrát byly děti malé, ale život utíká,
D Ami D
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.
- G E7**
R. Nebe modrý zrcadlil se v řece, která
Ami
všechno ví,
G Ami
stejnou barvou jakou měly tvoje oči
D
džinový.
2. Kluci tenkrát co tě znali,
všude kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.
3. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadž možná trampskej šátek,
nosit dál's ho nechtěla.
Ted' jsi víla z paneláků, samá dečka samej krám,
já si přál jen abys byla, [: pořád stejná přísahám :]

Fajn džob

Hop trop

- Ami G Ami**
 1. Moje briga má jméno "Ariel",
G Ami
 řekl kapitán, když mě zval,
C G
 [: prej abych s ním jako lodník jel
Ami G Ami
 a džob, co mi nabídl, bral. :]

2. Von veliký prachy mi sliboval,
 čertví, jestli ňáký má,
 [: já nevěřil, a tak žvanil dál,
 že zejtra už vyplouvá. :]

- A D A**
 R. Celej den a celou noc
F#mi E A
 stožár se pode mnou kejvá,
D A
 chceš to znát - klidně pojd',
F#mi E A
 ať víš taky, jaký to bejvá,
D A
 žaludek stoupá vejš a vejš,
F#mi E A
 na lodi všechno skřípá,
D A
 do vočí tak jako mořská sůl
F#mi E A Ami
 vestrej vítr mi štípá.

3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
 že by práci pro vás měl fajn,
 [: dejte si říct, to by bral jenom ten,
 kdo je blázen a nemá šajn, :] že:

- R. Celej den a celou noc...

Kulatý obdélníky

Hop trop

- D**
 R. [: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,
A7 D
 fialovej les a žlutá voda. :]

- D**
 1. Pojd' se mnou, ty moje poupě,
A7 D
 já ukážu ti opiový doupě,
 tam v těžkém dýmu omamnejch jedů
A7 D
 uvidíš fialovej les a žlutou vodu.

- R. Kulatý obdélníky...

2. Ležím si na bříše, na zádech bednu kytu,
 v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
 dva kufry algeny dostal jsem za chatu
 a potom za aut'ák LSD lopatu.

- R. Kulatý obdélníky...

3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
 mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
 konečně v kómatu rysy mi přituhly,
 sako a kravatu dají mi do truhly.

- R. Kulatý obdélníky...

Tři kříže

Hop trop

Dmi C

1. Dávám sbohem všem břehům
Ami
prokletejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má d'ábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami

- R. Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R. Jen tři kříže...

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R. Jen tři kříže...

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

- R. Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal...

Jarmila

Pavel Dobeš

G Hmi

1. Jarmila vždycky mi radila,
D7 G D7
abych pracovní dobu dodržel,
G Hmi
dneska mně ale náramně
D7 G
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
G Hmi
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 G D7
v předsíni stojí pánské střevíce.
2. Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.
3. Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
přičemž nechávám prostor úvahám,
vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."
4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Heidi, děvčátko z hor

Kamelot

Emi D C D G

1. Toulal jsem se v létě po kopcích,

Emi Hmi C

bez kompasů a map,

Emi D C D G

spával u ohňů, jak vandráci,

Emi Hmi C

v noci koukal po hvězdách.

Ami C Emi

Na ten můj život plnej náplastí a stehů,

C Ami Emi Hmi C

sbíral jsem sílu, abych došel ještě dál.

Emi Hmi C D

- R. Rá--no, mě jak víla probudila,

G C D G C

kytku v náručí, v očích žár a vzdor,

Ami Emi

Heidi, děvčátko z hor.

2. Potom šeptem říká: "Pomoz mi,
živou vodu najít mám.

Takže napočítej do osmi,

tolik dnů pak budeš sám."

A já jsem hledal, tam v horách, vodu slepcům,

to abych věděl, že i dobrem dá se žít.

D G

3. Hmm, příběh, jak z pohádky zbyl,

H7 Emi

už jsem jí neviděl,

D G

ale sám sobě slíbil,

H7 C

lidem pomáhej.

- R. Rá--no, mě jak víla probudila...

Amulet

Kamelot

G

1. Zhasl už oheň a jiskra líná

C

pomalů vzlétla tmou,

G

škrkl jsem sirkou, co jediná zbyla,

C

cigaretu vyklepanou,

Ami

z lesa vyletěl pták a krákorál tak,

D

že vzpomínky mé rozjitřil,

Ami A

na znak pavouků, co do klobouku

D

mi vyšila holka z kusu mé šály

v zavřeném kupé, když koleje hrály.

G

Emi G7

- R. Můj amulet nezklamal moji pout',

C

Cmi Emi

D

jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,

G

Emi G7

vím, cesty mé s tvými se nesejdou,

C

Cmi Emi D

ty pevně drží čas a s nimi i nás.

2. Zvedl jsem klobouk, pevně ho sevřel,

z myšlenek byl vodopád,

najednou kdosi dlaně otevřel,

z prstů mi tiše vypad',

zahořel jako vích a z let bláhových

stal se plamenící rejd

a dívky té tvář mi zjevila zář,

rudých plamenů na konci léta,

na rtech mi zbyla jen jediná věta.

- R. Můj amulet nezklamal moji pout'...

Zpátky o pár let

Kamelot

G

1. Je to zpátky pár let, sedm, šest nebo pět,

Emi

kdy ruku mou vzal,

G

Emi

kluk s harmonikou, co voněl arnikou, mi košili dal,

C

Cmaj7

Ami7

když promočená, v dešti ubřečená, jsem čekala dýl

D

C

G

na vlak, co odjel, a poslední podběl se v mokru zavil.

2. Řekl: "Chceš se mnou jít, vodu z dlaní mi pít
a milovat zem,
z mlhovin spletu šál, tebe v něj zamotám
jak dítě do plen,"
já řekla: "Tak pojd', svět je veliká loď,
co přistavy má,"
pak hodiny ve zdi skřížily pěsti, a co bylo dál?

3. Z pastvin do lesa hloub šli jsme pšenící plout
jak kapitán Cook,
slunce ztratilo dech, vodou nasákl mech
a džíny na dluh,
noc přešla k ránu a do větví stanu už nakoukl den,
on zmizel jak pára, já zůstala sama a zbyl jenom sen.

4. Jenže život je trysk, prachy, risk nebo zisk
a honička slávy,
co kůže nám dře a do očí lže
a motá nám hlavy,

C

Cmaj7

tak utíkám zpět, třeba obejdu svět

Ami7

C

G

a najdu tě zas jako dřív, už mi jede vlak.

5. Je to zpátky pár let...

2. Přichází čas, kdy struny hrají v moll.
Někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jak pak jsi dlouho neviděl orla u zátoky?
Žiješ nudný roky.

F

G

C

- R. Je opuštěná krajina větrných mlýnů

F

G

C C7

a nalezená je pravda, co jsem ti říkal,

F

G

C A7

je zahalená do staré pavučiny slibů,

Dmi7

G

Fmaj7

věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

3. Bud' tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem
a za mořem tam těžko si spolu zahrajem.
Dopis má končit v naději, takže ahoj Pegi,
znova tají ledy.

- R. Je opuštěná...

Pět prázdných sluncí

E

- R. Svítí pět prázdných sluncí,

H7

nepadá z nich žádný stín,

F#mi A

E

svítí pět prázdných sluncí,

F#mi A

E

dosedávají na můj klín.

1. Spálený jsou listy stromů,
spálená je tvoje tvář,
spálený jsou cesty domů,
spálená je z ohně zář.

- R. Svítí pět prázdných sluncí...

2. Nečekám už žádný ráno,
nečekám už ničí smích,
nečekám tvý tichý ano,
nečekám studenej sních.

- R. Svítí pět prázdných sluncí

Krajina větrných mlýnů

Kamelot

Ami Fmaj7 G

Emi7

Ami Fmaj7 G Emi

1. Ahoj Pegy, jak dlouho jsem tě neviděl?

Ami Fmaj7 G

Emi7

Ami Fmaj7 G Emi

Tají ledy, vítr by novou travu sel,

Dmi

F G C

uvidím někdy úsměv tvůj a uslyším smích,

E7

co slyším jak dřív.

Zachraňte koně

Kamelot

Emi

Ami7

1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,

C D G H7

věř mi, koně pláčou, povídám,

Emi

to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už

Ami7

letěly

C H7 Emi

hejna kohoutů, a bůhví kam.

G

Hmi

C

- R. Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G Hmi C

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

Ami C

než přišla chvíle, kdy hřívy bílé

Ami H7

pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,

já viděl, jak to hříbě umírá,

klisna u něj a smuteční děj se odbývá,

jak tiše pláče, oči přivírá.

G

Hmi

C

- R. Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G Hmi C

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

G Hmi C

zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

Emi

zachraňte koně ...

Honolulu

Kamelot

G

C

D C

1. Letecká linka do ráje

G C D C

k ostrovům slunné Havaje

G C D

nabrala kurs vlastní osy,

C D D

tam holky plavky nenosí.

2. Na pláži Beach Boys čekají,

banány z palem padají,

na runway Boeing dosedá

a slunce pálí, to se má.

D

C

G

- R. Honolulu, ukululu, jó to mám rád,

D C G

whisku na ex, mulatek sex si můžu přát,

D C G

reagge, reagge, reagge, Honolulu, ukululu.

3. Mulatka záda natřela,
paprsky pustím do těla,
žraloci lidi nežerou,
hlídaj' je skrytou kamerou.

4. Černoch, co dělá zmrzlinu,
zdarma ji dává každému,
vše už je v ceně letenky,
co neplatí pro manželky.

- R. Honolulu...

5. Všichni tu tančí reagge styl,
ani jsem kolu nedopil,
tři holky plavky stáhly mi,
třely mě nadry velkými.

6. Tu náhle signál budíku,
vytáh' mě z pláže rovníku,
šalinou za pětikačku,
jedu vorazit štípačku.

Rodné údolí

Tornádo

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
 každý krok v srdci mém zabolí,
 zakrátko bude mi všechno cizí,
 nespátřím své rodné údolí.

- R. Já volám: nashledanou, nashledanou,
 nashledanou, rodné údolí,
 já volám: nashledanou, nashledanou,
 při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
 nevidí, co jsem měl tolik rád,
 jediné, co mi teď ještě zbývá:
 rodnému údolí sbohem dát.

- R. Já volám...

3. Proč se den za každou nocí vrací,
 proč se čas na chvíli nezastaví,
 nemusel bych ti své sbohem dáti,
 kdyby dnešní den navěky byl.
 (moh' bych žít v mém rodném údolí.)

- R. Já volám...

Vlčácká

1. Přes hory, lesy, skály
 vlčata naše jdou.
 A z očí smích jim září,
 jdou s písni jásavou.

- R. Vždy vpřed, vždy vpřed
 dál vlčata naše jdou,
 vždy vpřed, vždy vpřed
 dál s písni jásavou.

2. Jak čapka všem jim sluší,
 jak šátek větrem vlá,
 jak srdce jejich mladá
 vzájemnou láskou plá.

- R. Vždy vpřed...

3. Vždy nadšeně se řídí
 svým džunglím zákonem
 a znají povinnost svou:
 Jen dobro činit všem.

- R. Vždy vpřed, vždy vpřed
 vlk Akély dbá slov,
 vždy vpřed, vždy vpřed,
 nuž smečko: Dobrý lov!

Lepší než almužna

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

- R. Lepší než almužna, lepší než lup,
 je pila dvojmužná, ostrý má zub,
 jde na to s fortem, nedři se moc,
 ať se s tím poperem než bude noc,
 ať se s tím poperem než bude noc.

1. Řízni, řízni, řízni, at' to krásně vyzní,
 řízni, řízni, řízni, at' to má-á-á-á-á-á-á-á
 ten švuňk.
2. Žízni, žízni, žízni, klidně si nás trýzni,
 s hostinským jsme v přízni, nachystá-á-á-á-á-á-á-á...
 nám truňk.

- R. Lepší než almužna...

Pod dubem, za dubem

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

Ami

- R. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,
E **G7**
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

C

1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
G **C**
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

My řekneme: "Růce vzhůru" a hned máme peněz řůru,
G **C** **E**
žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

- R. Pod dubem, za dubem...

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!
Loupežník je nesmlouvavý, loupění ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

- R. Pod dubem, za dubem...

- R. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vši osvětě.
Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Dělání

Jaroslav Uhlíř / Zdeněk Svěrák

D

G

1. Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,

D

G

tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,

Emi A7 **D** **Hmi**

upeč třeba chleba, postav třeba zeď,

G **A7**

žal se krásně vstřebá,

D **D7**

G **A7**

D

začni s tím hned teď, začni s tím hned teď.

2. = 1. Když máš srdce zjihlé...

G

A7 **F**

G

- R. Dělání, dělání, všechny smutky zahání,

Emi A7 **D** **D7**

dělání, dělání je lék.

G **A7**

D

C

Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,

Emi A7 **D**

dělání, dělání je lék.

Není nutno

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C

1. Není nutno, není nutno aby bylo přímo

Dmi

veselo

G7

hlavně nesmí býti smutno, natož aby se

C **G7**

brečelo.

C

Chceš-li trap se, že ti v kapse zlaté mince

Dmi

nechřestí

G7

nemít žádné kamarády, tomu já říkam

C

neštěstí.

Ami

C

- R. Nemít prachy - nevadí.

Nemít srdce - vadí.

Zažít krachy - nevadí.

Ami **F** **G**

G7

Zažít nudu - jó to vadí, to vadí.

2. [: Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo.
Hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :]

Junácká hymna

Karel Kovařík / F. S. Procházka

1. Junáci, vzhůru, volá den!

Luh květem kývá orosen,

sluníčko blankytem plíí,

před námi pout' vede k cíli.

Junáci, vzhůru, volá den!

Junáci, vzhůru, volá den!

2. Junáci, vzhůru, volá den!

Bud' připraven, bud' připraven!

V obraně dobra a krásy,

dožiješ vlasti své spásy.

Junáci, vzhůru, volá den!

Bud' připraven, bud' připraven!

Při zpěvu junácké hymny vzdáváme úctu - v kroji zdravíme,
v civilních šatech stojíme v pozoru. Zpíváme zásadně jednohlasně,
bez doprovodu.

František

Buty

- G** **C**
1. Na hladinu rybníku svítí sluníčko
Emi **G**
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami **Hmi**
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami/C **D**
jmenoval se František Dobrota.
2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla, Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.
- C** **D**
Balabambam, balabambam,
C **D**
balabambam, balabambam,
C **D**
balabambam, balabambam.
Ami **D**
A kolem rybníka nahusto nasázet topoly.
3. František udělal všechno, co mu řekla,
A po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s náradím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.
4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

Červená se, line záře

1. Červená se, line záře,
červená se, line záře,
oheň, oheň, hřeje ruce, barví tváře.

Toulavej

Vojtěch Tomáško

- Ami** **G**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden
Ami **E7**
z těch, co rozuměj,
Ami **G** **F**
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj
Ami
Toulavej.
Ami **G** **Ami**
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je
E7
mu hej,
Ami **G** **F**
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá
Ami
Toulavej.
- F** **G**
R1. Sobotní ráno mě neuvidí u cesty
C
s klukama stát,
F **G**
na půdě celta se prachem stydí
F **G**
a starý songy jsem zapomněl hrát,
Ami
zapomněl hrát.
2. Někdy v noci je mi smutno,
často bejvám doma zlej.
Malá daň za vaše "umi", kterou splácí Toulavej.
Každý měsíc je jiná štace, čekáš, kam tě ulože,
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně, Toulavej.
- R. Sobotní ráno mě neuvidí...
3. Víím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne: "No tak 'dem!"
Známi kluci ruku stisknou,
řeknou: "Vítej, Toulavej!"
Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabolej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.
- R. Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.
4. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden
z těch, co rozuměj,
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj
Toulavej.

Anděl

Karel Kryl

- C Ami C G7**
1. Z rozmlácenýho kostela, v krabici s kusem mýdla,
C Ami C G7
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
C Ami C G7
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

- C Ami C G**
R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G C Ami G C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

- R. A proto, prosím...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

- R. A proto, prosím...

Dej mi víc své lásky

Olympic

- Emi G**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, ať,
Emi D H7
co podporujou dobrou náladu, ať,
Emi
hodit klíče do kanálu,
A Ami
sjet po zadku holou skálu,
Emi H7 Emi
v noci chodit strašit do hradu.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, ať,
v bílé plachtě chodím pozadu, ať,
úplně melancholicky
s citem pro věc, jako vždycky,
vyřádím tu hradní záhadu.

G H7

- R. Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Emi C G D7
má drahá, dej mi víc své lásky, ať,
G H7
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Emi C G H7
já chci jen pohladit tvé vlásy, ať.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, ať,
mi dokonale zvednul náladu, ať,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou, s tvými vlásy,
zamknu si na sedm západů.

- R. Má drahá, dej mi víc...

Želva

Olympic

- D G D G DGDG**
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G DGDG
velmi radno je plavat na dno za ní,
A Hmi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku
lechťá,
D G D G DGDG
nic se neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' tam dám pro sebe
a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

- D A G D A**
R. Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně
G D
želva hledá,
G A G
ona ho na něco nachytá-á, i když si to
A
později vyčítá-á.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želez a spousty vodní.

Bedna vod whisky

Miki Ryvola

- Ami C Ami E**
 1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
 stojím s dlouhým vobojkem jak stájevej pinč,
Ami C Ami E A
 tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

- A D E A**
 R. Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E Ami
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypítý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
 a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R. Tak kopni...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R. Tak kopni...

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
 jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec, a whisky ani lok.

- R. Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny!

Škrábej

Ami

1. Trojštěžníku plachty k rozervání napnutý,
C
 třináctej den je to s náma ňáký nahnutý,
G Ami
 smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
 my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,
C
 pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
G Ami
 bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh.

- Ami F**
 R. Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!
Ami F
 He, hej! Škrábej, ty prkna musej bejt!
Ami F
 Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli,
Ami C Ami C Ami C Ami
 nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
 nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
 stejně každej den jeden z nás končí na marách,
 čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
 ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
 chcem bejt rovný až do pekla překročíme práh.

R. Hej, hej!...

Honky tonky blues

Jiří Šlitr / Jiří Suchý

- D**
 R. Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
G7 D
 každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
A7 G7 D G7 D
 honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

- F#7 Hmi F#7 Hmi**
 1. Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
E Edim E7 A7
 když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky
 blues.

R. Každý ráno na piáno...

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

Ami C

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený

G Ami

jako já, jó, jako já,

G

kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,

Ami G Ami

ať se na hudsonský šífy najmout dá,

G Ami

johoho.

2. Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý,
až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

F Ami

- R. Ahoj, páru tam hod',

G

Ami

ať do pekla se dříve dohrabem,

G Ami G Ami

johoho, johoho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

4. Ten, kdo má na Bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

- R. Ahoj, páru tam hod'...

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě,
kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

- R. Ahoj, páru tam hod'...

Velrybářská výprava

Pacifik

G C D G

1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:

Emi

Ami

D7

G

"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft

G

C

D

G

Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:

Emi

Ami

D7

G

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

G

C

D

G

- R. [: Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
Emi Ami D7 G
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každěj byl namol.

- R. Výprava velrybářská...

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

- R. Výprava velrybářská...

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

- R. Výprava velrybářská...

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

- R. Výprava velrybářská...

Okoř

Autor neznámý

G

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
D7 **G**
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
D7 **G G7**
sotva pletu nohama,
C **G** **A7**
na konci té cesty trnitě stojí krčma jako
D7
hrad,
G
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
D7 **G**
začli sobě notovat.

G

D7

- R. Na hradě Okoři světla už nehoří,
G **D7** **G**
bílá paní šla už dávno spát,
D7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
G **D7** **G G7**
o půlnoci chodit strašitvat,
C **G**
od těch dob, co jsou tam trampové,
A7 **D7**
nesmí z hradu pryč,
G **D7**
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
G **D7** **G**
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

Čtyři muži

1. Čtyři muži s jednou duší osmi paží svalnatých.
Divoká krev jim v žilách buší v pěstích pevně
zaťatých.
Škuner není dávno nový, mnoho let už ryby loví.
Na vlnách se potácí ó hé, staří mořští tuláci.

R. Zrzavý lodník, kterej lasem házel,
muž, kterej se ustavičně smál.
A černej kuchař, jenž se stále sázal,
a na tahací harmoniku hrál.
A kormidelník, kterej stále čeká,
že na svý lodi bude jednou pán.
Chlupatej pes, co na každýho šteká,
nakonec však přijde kapitán.

2. K Filipínám kdysi pluli, bouře je však zahнала.
Vítr přervál plachty v půli, voda se jim nabrala.
na palubu lehla vlna, kajuta je vody plná.
Námořníci omšeli ó hé, stožáru se drželi.
3. Až zas jednou dobrý vítr jachtu v přístav otočí.
V přístavní hospůdce malé stoupne radost do očí.
V dívčím klíně někde stranou unavená očka
vzplanou.
Námořníci omšeli ó hé, o radost se rozdělí.

Rovnou, tady rovnou

T. Wilburn / Jan Vycítal

D

D7

1. Tak už jsem ti tedy fouk
G **D** **D7**
prsten si dej za klobouk
G **A** **D**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád
A7 **D**
to ti říkám rovnou.

D

D7

- R. Rovnou tady rovnou,
G **D** **D7**
rovnou tady rovnou,
G **A** **D**
prostě těpíc a nehledej mě víc
A7 **D**
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy
z potoků vodou já smežvám stopu svou
to ti říkám rovnou.

R. Rovnou...

3. Tak jsem ti teda fouk...

R. Rovnou...

A byla jedna loďka malá

- D** **A**
1. A byla jedna loďka malá,
D
a byla jedna loďka malá.
A
Na moři jak jak jakživ nebyla,
D
na moři jak jak jakživ nebyla,

ohé, ohé, ohé!
- A** **D**
R. Ohé, ohé, matelo, matelo na vi ge sur le flo,
A **D**
ohé, ohé, matelo, matelo na vi ge sur le flo.
2. [: Když šest neděl na moři byla, :]
[: tu náhle do do došly zásoby, :]
ohé, ohé, ohé!
3. [: Los tahali o slámku krátkou, :]
[: kdo první sně sně sněden musí být, :]
ohé, ohé, ohé!
4. [: Nejmladší prohrál, smutný moc byl, :]
[: snědli ho s bí s bí s bílou omáčkou, :]
ohé, ohé, ohé!
5. [: A jestli jsme vás otrávil, :]
[: my můžem za za začít nanovo, :]
ohé, ohé, ohé!

Černý muž

Americká lidová / E. Knoss

- G**
1. Černý muž pod bičem otrokáře žil,
C **G**
černý muž pod bičem otrokáře žil,
H7 **Emi**
černý muž pod bičem otrokáře žil,
Ami **D7** **G**
kapitán John Brown to zřel.
- G**
R. Glory, glory, haleluja,
C **G**
glory, glory, haleluja,
H7 **Emi**
glory, glory, haleluja,
Ami **D7** **G**
kapitán John Brown to zřel.
2. [: Sebral z Virginie černých přátel šik, :]
sebral z Virginie černých přátel šik,
prapor svobody pak zdvih'.
- R. Glory, glory, haleluja...
... prapor svobody pak zdvih'.
3. [: V čele věrných město Harper's Ferry jal, :]
v čele věrných město Harper's Ferry jal,
právo vítězí a čest.
- R. Glory, glory, haleluja...
... právo vítězí a čest.
4. [: Hrstka statečných však udolána jest, :]
hrstka statečných však udolána jest,
kapitán John Brown je jat.
- R. Glory, glory, haleluja...
... kapitán John Brown je jat.
5. [: Zvony Charlestonu z dále temně zní, :]
zvony Charlestonu z dále temně zní,
Johnův den to poslední.
- R. Glory, glory, haleluja...
... Johnův den to poslední.
6. [: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :]
John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí,
jeho duch však kráčí dál.
- R. Glory, glory, haleluja...
... jeho duch však kráčí dál.

Buráky

Traditional, text J. Fallada

1. Když Sever válčil s Jihem a zem jde do války
 na polích místo bavlny teď rostou bodláky,
 ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky,
 jak válejí se tu v trávě a louskají buráky.

- R. [:Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší doma sedět a louskat buráky:]

2. Plukovník v sedle volá "Yenkeeové jdou!",
 ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemouhou.
 Pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
 vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

- R. Hej hou, hej hou...

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
 své milenky a ženy zas půjdeme políbit.
 A když zeptají se "Hrdino, co's dělal za války?"
 "No, flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky!"

- R. Hej hou, hej hou...

Čtyry bytelný kola

1. Čtyry bytelný kola má náš prokletej vůz,
 tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá nám, tam je cíl
 A tam zpívej o Santa Cruz.

- R. Polykej whisky a zvířenej prach,
 nesmí nás porazit strach,
 až přejedem támhleten pískovej plát,
 pak nemusíš se už rudochů bát.

- Rec 1: Georgi, jsem už celá roztřesená, zastav!
 Rec 2: Zalez zpátky do vozu, ženo!

2. Jen tři bytelný kola...

- Rec 3: Tatínku, tatínku, už mám plný nočníček!
 Rec 4: Hrome, synku, to není nočníček,
 to je soudek s prachem!

3. Jen dvě bytelný kola...

- Rec 5: Synu, vždyť jedeme jako s hnojem!
 Rec 6: Jó, koho jsem si naložil, toho taky vezu!

4. Už jen jediný kolo...

- Rec 7: Georgi, zastav, já se strašně bojím indiánů!
 Zatahni za sebou plachtu, ženo, a mlč!

5. Už ani jediný kolo...

- Rec 8: Indiáni!

Deset malých černoušků

1. Deset malých černoušků mělo rádo med,
 jeden z nich se ulízal, zbylo jich devět.
2. Devět malých černoušků mělo rádo rum,
 jeden z nich se ubumbal, zbylo jich osm.
3. Osm malých černoušků stavělo si dům,
 jeden z nich spad do malty, zbylo jich sedm.
4. Sedm malých černoušků šlo na medvěda,
 medvěd jich pět ušlapal, zbyli jenom dva.
5. Dva malí černoušci ťapali světem,
 jeden z nich se utápal, zbyl jenom jeden.
6. Jeden malý černoušek vzal si černošku
 a do roka měli zas deset černoušků.

Tři citrónci

Autor neznámý

C Ami Dmi G

1. V jedné mořské dálně,

C Ami Dmi G

ztroskotat koráb v hlubině,

C Ami Dmi G

C

jen tři malí citrónci zůstali na hladině.

- R. Ryba roba ryba roba ryba robá (čuču)

ryba roba ryba roba ryba robá (čuču)

ryba roba ryba roba ryba robá (čuču)

zůstali na hladině.

2. Jeden praví - přátelé, netvařte se tak kysele,
cožpak to není veselé, patří nám moře celé.

R. Ryba roba...

3. A tak pluli dál a dál, jeden na kytaru hrál,
a tak pluli zpívali, až na ostrov korálový.

R. Ryba roba...

4. Potkala je tam rybízna, byla to mořská babízna,
sežrala citrónky i s kůrou, zakončila baladu mou.

Tak už mi má holka mává

Wabi Ryvola

Emi D C Emi

1. Posledních pár minut zbejvá jen

D A Emi

máš teplou dlaň, už se stmívá.

D C Emi

Těžký je říct, že se končí den

D A C E

vlak poslední vagón mívá.

G

- R. Tak už mi má holka mává,

F D

ve vočích má slzy pálivý.

Emi C A7 D7

Život jde dál, to se stává, já to vím.

G

Tak už mi má holka mává,

F D

výpravčí zelenou dává.

Emi

[: Tak jed', jed', jed', :] tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích stěrádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu dává.

R. Tak už mi má holka...

3. Za zády zůstal mi pláč a smích,
do tmy se můj vlak teď řítí,
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dále svítí.

R. Tak už mi má holka...

Jaro

Ami C G Ami

1. My čekali jaro a zatím přišel mráz.

C G

Ami

Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.

Ami C G Ami

Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh

C G

Ami

a vánice sílí v poryvech ledových.

C

G

Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,

Dmi

G

do sýpek se raději už nikdo nedívá.

C

G

Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří

Dmi

G

Ami

a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále blíž .

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
vystrašeněj souseď na okno zaklepal.
Můj syn doma leží, v horečkách vyvádí,
do města bych dojel snad doktor poradí.
Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,
dříve než se rozjel, jsem ho znovu varoval.
„Nejezdí naší zkratkou, je tak příkrej sráz
a v týhleť bouři si snadno zlámeš vaz,
[: tak neriskuj :)“.

3. Na to chmurný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, kdy kůň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhový pláň si každej pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci snad nejel ani sám.
Pak ho kdosi spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách na tím obrazem,
[: já klobouk sňal :].
často ten kdo spěchá se domů nevrací.

Carington 1

- C** **Ami** **Dmi** **G**
1. Na malém ranči v Texasu žil mladý Carington,
C **Ami** **Dmi** **G**
 [: známý tulák z Texasu, tak to byl právě on :],
C Ami Dmi G
 ba jó, jak pověst vypráví.
2. Jednou mladý Carington jel na svém koni ven,
 [: a než vyjel z údolí byl náhle přepaden :],
 ba jó, jak pověst vypráví.
3. Na rukou ho svázali, proč to nevěděl,
 [: zeptat se jich nemohl, nebo roubík v ústech měl :],
 ba jó, jak pověst vypráví.
4. Tu přišel jeden z banditů a sykl jak zmije,
 [: kde máš zlato Caringtone, honem dej mi je :],
 ba jó, jak pověst vypráví.
5. Tu mladý tulák Carington jen kývl na ruce,
 [: a když mu je rozvázali, tak sáhl po dýce :],
 ba jó, jak pověst vypráví.
6. Prvního muže skolil ránou do hlavy
 [: pak pobídl koně svého a vyjel z ohrady :],
 ba jó, jak pověst vypráví.
- 7S. Pak vjel do svého údolí, kde se černal les,
 [: tam pod kulkou pistolníka z koně svého kles :],
 ba jó, jak pověst vypráví.
- 7A. Pak vjel do svého údolí a už z něj nevyjel
 [: a už o něm nikdo nikdy více neslyšel :],
 ba jó, jak pověst vypráví.

Pohádka

- D** **C** **G** **D**
1. Poslouchej pohádku o zemi, o které sníš,
D **C** **G** **D**
 poslouchej pohádku, kterou už neuslyšíš.
D **A**
 Pohádku o králi, který své vojáky
G **D**
 naposled do bitvy hnal
D **C** **D**
 a lidé volali: „Ať žije náš dobrý král!“
2. Po bitvě zavolal rádce a ministry své,
 řekněte vojákům, kdo chce, ať domů jde.
 Rozpouštím armádu, nebude přepadů,
 včera byl podepsán mír,
 ať jdou k svým domovům, každý ať žije jak žil.
3. V zemi té zavládl nad všemi domovy klid
 a ve všech rodinách začlo se pořádně žít.
 Ženy zas rodily, slepice nosily
 vejce jichž každý měl dost
 a ve všech staveních každé byl vítanej host.
4. Poslouchej pohádku, dříve než půjdeš spát,
 o tomhle království nechej si celou noc zdát.
 Jednou i na Zemi lidé se domluví,
 odevšad bude znít smích,
 vždyť ničít tuhle zem, to by byl velikej hřích.

Hledám děvče

Jarka Mottl

- D** **E7**
1. Kluk je bez děvčete nula, to já dávno znám,
A7 **D**
mě už nemá vůbec nikdo rád.
D **E7**
Proto chodím jako mula, zejtra hned si dám
A7 **D**
do Ahoje tenhle inzerát:

- D** **Hmi** **Emi** **A7**
R1. O tom, že hledám děvče na neděli,
D **Hmi** **Emi** **A7** **D** **Hmi**
by mi ji kamarádi záviděli, aby si nemysleli,
Emi **A7** **D** **Hmi** **Emi** **A7**
že jsem samotář, to tedy ne!
D **Hmi** **Emi** **A7**
R. Hledám, hledám kudy chodím,
D **Hmi** **Emi** **A7**
div že si hlavu z pantů nevyhodím,
D **Hmi** **Emi** **A7** **D**
den ze dne počítám a trhám kalendář.
D7 **G**
Až najdu tu pravou, svěřím se osudu
E7 **A7**
a potom jí na housle serenádu
v chajdě zahudu (na hubu!).
D **Hmi** **Emi** **A7**
O tom že hledám děvče na neděli,
D **Hmi** **Emi** **A7**
by mi ji kamarádi záviděli,
D **Hmi** **Emi** **A7** **D**
já vám tu poustevníka dělat nebudu!
3. Potkal jsem ji na Sázavě, kejvla na pozdrav,
v jejích očích jsem se utopil.
Husí brko měla v hlavě, učiněná squaw,
tak jsem jí své srdce vyklopil.

Lod' John „B“

- D**
1. Už vyplouvá lod' John „B“,
už vyplouvá lod' John „B“,
A **A7**
okamžik malý jen a poplujeme dál.
D **D7** **G** **Gmi**
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
D **A** **D**
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím, že cesta má už konec má.
Tak nechte mě plout...
3. Sklenici jsem dopil,
zkrátka u mě byl,
okovy na ruce dal a pistoli vzal.
Šerif John Stone, Šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

Mraveněček

- G**
1. Polámal se mraveněček,
Ami
ví to celá obora,
D7
o půlnoci zavolali
C **G**
mravenčího doktora.
2. Doktor klepe na srdíčko,
potom píše receptis,
tříkrát denně prášek cukru,
bude chlapík jako rys.
3. Dali prášky podle rady,
mraveněček stůně dál,
celý den byl jako v ohni,
celou noc jim proplakal.
4. Čtyři stáli u postýlky,
pátý těšil, neplakej,
pofoukám ti na bolístku,
do rána ti bude hej.
5. Pofoukal ho na ramínko,
pohladil ho po čele,
hop a zdravý mraveněček,
ráno skáče z postele.

Stály baby

F. Křourek

- D A D**
1. Stály baby u silnice divily se převelice
G D
 [: Hej hola, holalilala,
A D
 že mám nahá kolena cha, cha cha. :]
2. Klobouk jako Amerikán, ranec jako starej cikán
 Hej hola... nastydnou ti kolena
3. S prstem vzhůru káže vědma
 ten dostane jednou revma
 Hej hola... nastydnou ti kolena
4. Kdo se sluncem nemá styku
 v stáří hledá apatyku
 Hej hola... francovkou tře kolena.

Džungle ztichla

- G**
1. Džungle ztichla, večer nastal,
Emi D7 G
 ku spánku se všechno klade.
 Jen v táboře smečky vlků
Emi A7 D7 G
 na stráži je vlče mladé.
- G D7**
- Ref.: Více se nebojí nikoho (nikoho),
G
 přece má tesáky od toho (od toho),
A7
 kdejaký nepřítel ozve se,
D7 G
 prožene ho řádně po lese.
2. Více ví, že zákon smečky
 dobrým vlkem být mu káže,
 když Akela k boji velí,
 každý běží pln kuráže.
3. Ať si někdo někdy začne,
 křivdit komu před vlčáky,
 pocuchá mu chlupy značně
 a pak zhyne pod tesáky.

Mc Donald

- G C G D7 G**
1. Ó Mc Donald chajdu měl, hyja, hyja, hou,
 a v té chajdě pejska měl, hyja, hyja, hou.
G
 Haf, haf, sem, haf, haf, tam,
 sem haf, tam haf,
 na všechny strany haf.
2. Ó Mc Donald chajdu měl, hyja, hyja, hou,
 a v té chajdě kočku měl, hyja, hyja, hou.
- Mňau, mňau, sem, mňau, mňau, tam,
 sem mňau, tam mňau,
 na všechny strany mňau.
- V dalších slokách přidáváme stále nová zvířata a doprovázíme je napodobováním jejich pohybů.

Krokodýl

- D G**
1. Na břehu seděl, do vody hleděl,
D A D
 mladický krokodýl.
 Mezi palmama cvakal zubama,
 protože mladický byl.
 Miloval jednu krokodýlici
 a zpíval ji při měsíci:
- R. [: Má krásná krokodýlí panno,
 řekněte své ano a budete navždy má :]
2. Na břehu seděl, do vody hleděl,
 stařícký krokodýl.
 Mezi palmama necvakal zubama,
 protože stařícký byl.
 Miloval jednu krokodýlici
 a zpíval ji při měsíci: (šišlavě)
- R. Má krásná krokodýlí panno...
3. Na břehu neseděl, do vody nehleděl,
 žádný krokodýl.
 Mezi palmama necvakal zubama,
 protože mrtvý byl.
 Nemiloval žádnou krokodýlici
 a nezpíval ji při měsíci:
- R. Má krásná krokodýlí panno...

Příšera

1. Z hrobu se vynořil první hnát,
já tady nebudu déle spát
máte tu zimu, dostanu rýmu,
zařvala příšera do šera: "Áúú"
2. Z hrobu se vynořil první hnát,
já tady nebudu déle spát
máte tu červy, jdou mi na nervy,
zařvala příšera do šera: "Áúú"
3. Z hrobu se vynořil první hnát,
já tady nebudu déle spát
máte tu mechy, budu mít blechy,
zařvala příšera do šera: "Áúú"
4. Z hrobu se vynořil první hnát,
já tady nebudu déle spát
máte tu larvu, má šedou barvu
zařvala příšera do šera: "Áúú"
5. Jednou se udála divná věc,
z hrobu se vynořil kostlivec,
už je to v suchu, mám hlínu v uchu
zařvala příšera do šera: "Áúú"

Tam-tam

1. V tý černý Africe,
kde kdákaj opice,
černoch buší do tamtamu,
svolává svou černou bandu.
- R. Tam tam, volá tě tam tam,
volá tě tam tam, volá tě tam sem tam.
2. Bělocha chytili,
ke kůlu přivlekli,
černochů je kolem chumel,
svázali jej jako cumel.
- R. Tam tam, volá tě tam tam...
3. Sambo řve velice,
vy černý vopice,
chcete-li mít z něho více,
osmažte jej na paprice.
- R. Tam tam, volá tě tam tam...

4. Černoši zběsilí,
rvali se, honili,
běhající po Africe,
shánějí se po paprice.
- R. Tam tam, volá tě tam tam...
5. Bělocha bílýho,
snědli ho celýho,
teď si klidně hladí břicha,
pobrukují přitom zticha.
- R. Tam tam, volá tě tam tam...

Třináct starejch lotrasů

Tradicional Stopaři

D

1. Třináct starejch lotrasů,

A

jako vlčích zubů,
vraždí kupce na cestě

D

u starýho dubu,

A

á pijou rum, potvory

2. Třináct starejch lotrasů
zavraždilo kupce,
píchli mu nůž do břicha
a to velmi prudce,
á pijou rum, potvory.

3. Kupec leží v kaluži,
játra se mu kazí,
ra cha cha cha
chechtají se vrazi,
á pijou rum potvory.

4. Dvanáct starejch lotrasů,
bručí v kriminále,
ten třináctej na cestě
vraždí kupce dále,
á pije rum, potvora.

5. Za městem jim postavil
erár šibenici,
nebudou již lotrasi
vraždit kupce více,
á pítí rum, potvory.

Ryba

Máma mi dala korunu, abych koupil rybu,
a já místo ryby, ryby, koupil jsem velrybu.
Co dělá ryba? Ocasem hýbá! Proč? Proč?
Protože je ryby, ryba.

Zpívá se vestoje nebo vsedě, k tomu se opakovaně provádí:

2x plácnout dlaněmi o stehna, 2x tlesknout
2x překřížit ruce vodorovně, dlaněmi dolů (levá nahoře)
2x překřížit ruce vodorovně, dlaněmi dolů (pravá nahoře)
2x pěstmi o sebe (levá nahoře)
2x pěstmi o sebe (pravá nahoře)
2x levá ruka tleskne o pravý loket
2x pravá ruka tleskne o levý loket

Opakuje se od začátku společně s písničkou. Zpívání i pohyby se stále zrychlují až do všeobecného zmatení

Otec Abrahám

D

Otec Abrahám měl sedm synů,

A7

sedm synů měl otec Abrahám,
oni nejedli, ani nepili,

D

jenom takhle dělali.

Píseň se zpívá znovu a znovu. V pauze mezi dalším opakováním vedoucí písně určuje další pohyb, přičemž všechny předcházející zůstávají. Pohyby: pravá noha, levá noha, tleskat, vstát, točit se, vykultit oči, vypláznout jazyk, kývat hlavou, kývat pravým ramenem, levým ramenem atd.

My dáme ruku sem

My dáme ruku sem, my dáme ruku tam,
my dáme ruku sem a tak s ní zatřesem.
Uděláme honky tonky rotaci, ať máme legraci,
jó honky tonky, jó honky tonky, jó, ať máme legraci.
My dáme nohu sem, my dáme nohu tam, my dáme...

(Do slok se dále vkládá jakákoliv část lidského těla - jazyk, hlava, nos...)

"My dáme ruku sem" - ruku dáme doprava

"my dáme ruku tam" - ruku dáme doleva

"...sem a tak s ní zatřesem" - ruka doprava a zatřesem

"rotaci" - otočíme se kolem své osy s rukama nad hlavou

"ať máme legraci" - tleskáme

"jó" - stoj rozkročný, ruce vzpažit "honky tonky" - hluboký předklon.

Pod našimi okny

Pod našimi okny (ťuky ťuky)
teče voděnka (žbluňky žbluňky),
napoj (nachlemst) mi, má milá (pusy pusy),
mého koníčka (iáá).

Já ho nenapojím (nenachlemst chlemst),

já se koně (iáá) bojím (bubu),

já se koně (iáá) bojím (bubu),

že jsem maličká (minimax).

Začíná se u známé písničky a postupně se jednotlivá slova nahrazují výrazy v závorkách.

Kamarád

D

Když jsi kamarád,
tak pojď si s námi hrát! (ňaf, ňaf)

Když jsi kamarád,

A7

Tak pojď si s námi hrát! (ňaf, ňaf)

D

Když jsi kamarád, tak budeš rád,

G

že si s námi můžeš hrát,

D

A7

D

že nás můžeš napodobovat (ňaf, ňaf).

Píseň se zpívá znovu a znovu. V pauze mezi dalším opakováním vedoucí písně určuje další pohyb, přičemž všechny předcházející zůstávají

Pohyby:

pravá noha, levá noha, tleskat, vstát, točit se, vykultit oči, vypláznout jazyk, kývat hlavou, kývat pravým ramenem, levým ramenem atd.

Za "ňaf, ňaf" se v dalších slokách postupně přidává "ňuf, ňuf, haťa paťa, blé, cink, kuku, klap" s těmito pohyby:

ňaf, ňaf: ruce před sebou, dlaně se svírají, jak když prosí pes
ňuf, ňuf: pokrčit lokty, prsty opřít o ramena, lokty hýbat od těla a k tělu

haťa paťa: předklonit se a před sebou rukama točit mlýnek.

blé: naslinit ukazováček a obloukem jej vzdálit od úst

cink: ukazovákem ťuknout do nosu

kuku: dlaně za uši, zakývat prsty

klap: přidá se za posledním "kuku", přitom se klepne s ní do temene, písnička končí

Strč prst skrz krk

- D**
1. Strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej,
A
Strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej,
D
Strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej,
A **D**
bude z tebe zpěvák velikej, bájó.
2. Na cvičišti čtyři sviští piští,
těším se na lekci příští, bájó.
3. Jak Julie olejuje koleje,
smrtnelnej pot se z ní leje, bájó.
4. Od poklopu ke poklopu Kyklop koulí kouli,
na hlavě má z toho bouli, bájó.
5. Vladimír Leraus hrál roli lorda,
pak si za to koupil forda, bájó.
6. Teď už umím: "Pan Kaplan plakal v kapli",
hlasivky se mi řák naply, bájó.
7. Šel pštros s pštrosicí a třemi pštrosáčaty na mě,
mám řák z toho sucho v tlamě, bájó.

2. Když jsem já sloužil to druhé léto,
vysloužil jsem si kachničku za to.
A ta kačka bláto tlačká
a to kuře krákoře běhá po dvoře,
má panenka pláče doma v komoře.
3. ... husičku ... A ta husa chodí bosa, ...
4. ... vepřika ... A ten vepř jako pepř, ...
5. ... telátko ... A to tele hubou mele, ...
6. ... kravičku ... A ta kráva mléko dává, ...
7. ... botičky ... A ty boty do roboty, ...

Afrika černá

1. [: Afrika černá, Afrika černá,
Afrika velmi velmi černá :]
2. anglicky –
[: Afrika black, Afrika black, Afrika very very black :]
(blek / very blek)
3. francouzsky - noir / très noir (nuár / tré nuár)
4. německy - schwarz / sehr schwarz
(švarc / zér švarc)
5. italsky - nero / molto nero
6. španělsky - negra / muý negra
7. rusky - černaja / óčeň černaja
8. maďarsky - fekete / nagyom fekete
(fekete / nád'om fekete)
9. slovensky - čierna / veľ'a čierna
10. čínsky - či či či / či či či či či či či
11. polsky - czarna / bardzo czarna
12. africky - hu / hu hu hu hu hu
13. latinsky - niger / multi niger

V zeleném lese netřeseme se

1. V zeleném lese netřeseme se,
v zeleném lese netřeseme se,
v zeleném lese netřeseme se,
třeseme se v lese, kde se pejsek nese.
2. V zalanám lasa natřasama sa,
v zalanám lasa natřasama sa,
v zalanám lasa natřasama sa,
třasama sa v lasa, kda sa pajsak nasa.

Nahrazujeme dalšími slabikami a písmeny (i, u, y, au, ě).

Když jsem já sloužil

Česká z Berounska

- D** **A7**
1. Když jsem já sloužil to první léto,
Emi **A7** **D** **A7** **D**
vysloužil jsem si kuřátko za to.
A7
A to kuře krákoře běhá po dvoře,
D **A7** **D**
má panenka pláče doma v komoře.

Já jsem muzikant

Česká

- D A7 D A7 D**
 1. Já jsem muzikant a přicházím k vám české země,
A7 D A7 D
 My jsme muzikanti, přicházíme k vám.
A7 D A7
 Já umím hrát. My umíme taky.
D A7 D A7
 A to na housle. Jak se na ně hraje?
D A7 D
 [: Fidli, fidli, staré vidli, fidli, fidli, housličky. :]
2. Já jsem muzikat a přicházím k vám...
 ... A to na basu. Jak se na ni hraje?
 Stála basa u primasa, za kamnama stála,
 jak primaska zatopila, basa sama hrála.
3. Já jsem muzikat a přicházím k vám...
 ... A to na trumpetu. Jak se na ni hraje?
 [: Já rád játra, ty rád játra, on rád játra trumpeta :]
4. Já jsem muzikat a přicházím k vám...
 ... A to na bubínek. Jak se na něj hraje?
 [: Bumtarata, bumtarata, bumtarata, bubínek. :]
5. Já jsem muzikat a přicházím k vám...
 ... A to na piano. Jak se na něj hraje?
 [: Klimp, klampr, klimpr, klampr, klimpr, klampr,
 piano :]
6. Já jsem muzikat a přicházím k vám...
 ... A to na činely. Jak se na ně hraje?
 [: Cinky, břínky, cinky, břínky, cinky, břínky
 činely :]
7. Já jsem muzikat a přicházím k vám...
 ... A to na kytaru. Jak se na ni hraje?
 [: Drnky, brnky, staré hrnky, drnky, brnky,
 kytara :]
8. Já jsem muzikat a přicházím k vám...
 ... A to na flašinet. Jak se na něj hraje?
 [: Tuli, duli, tuli, duli, tuli, duli flašinet :]

Jede, jede poštovský panáček

Česká

- D A7 D**
 1. Jede, jede poštovský panáček,
A7 D
 jede, jede poštovský pán.
A7 D A7 D
 Má vraný koníčky, jako dvě rybičky,
A7 D
 jede, jede do Rokycan.
2. Jede, jede poštovský panáček,
 jede, jede poštovský pán.
 Vpředu má trubičku a vzadu truhličku,
 jede, jede do Rokycan.

To ta Helpa

1. To ta Helpa, to ta Helpa, to je pekné mesto,
 a v tej Helpe, a v tej Helpe, švarných chlapcov je sto.
 Kho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli,
 len za jedným len za jedným srdiečko ma boli.
2. Za Janičkom, za Palíčkom, krok by nespravila,
 za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.
 Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole,
 len za jedným, len za jedným, počesenie moje.

Okolo Hradce

Česká

- D** **E**
1. [: Okolo Hradce v malé zahrádce rostou

A7
tam tři růže. :]

D **G** **A7** **D**
[: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí

A7 **D**
kvete modře. :]

- D** **A7**
R. Vojáci jdou, vojáci jdou, bože jaká je to krásna
D
vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za sebou
D7 G
vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce jása
D
když vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v
A7 **D**
řadách za sebou.

2. [: Kobylka malá, kovat se nedá,
kováři nechce stát, :]
[: tak jako má milá, když se na mě hněvá,
hubičku nechce dát. :]
3. [: Kobylka malá, kovat se dala, kováři postála. :]
[: tak jako má milá, když se udobřila,
hubičku mi dala. :]

Jak jsi krásné, neviňátko

Moravská

- C** **G7 C** **G7 C**
1. Jak jsi krásné neviňátko vprostřed bídy nebožátko
C **G7 C C** **G7 C**
Před tebou padáme, dary své skládáme.

2. Já ti nesu dvě kozičky, by zahřály tvé nožičky,
já zas trochu mlíčka, by kvetla tvá líčka.
3. Já ti nesu veselého beránka ze stáda svého,
s ním si můžeš hrát, libě žertovati.
4. A co my ti nuzní dáme, darovat ti co nemáme,
my ti zadudáme, písně zazpíváme.
5. Pastuškové mu dudají, zvuky dud se rozléhají
slavně dudy dujú, všeci prozpěvují.

Nesem vám noviny

Česká

- C** **F** **C** **F** **C** **G7 C**
1. Nesem vám noviny, poslouchejte,
C **F** **C** **F** **C** **G7 C**
z betlémské krajiny, pozor dejte.
C **G7** **C** **G7 C**
[: Slyšte je pilně a neomylně, :] rozjímejte.
2. K němužto andělé z nebe přišli,
i také pastýři jsou se sešli,
[: jeho vítali, jeho chválili, :] dary nesli.
3. Andělé v oblacích prozpěvují
narození Páně ohlašují;
[: že jest narozen, v jeslích položen, :] oznamují.

Pásli ovce Valaši

Moravská z Valašska

- C** **G7 C**
1. Pásli ovce Valaši pri betlémskom salaši.
C
R. [: Hajdom, hajdom tydli dom hajdom,
G7 C
hajdom tydli dom.:]
2. Anjel sa jim ukázal do Betléma ist' kázal.
- R. Hajdom hajdom...
3. Vstaňte hore a chod'te Pána Krista najdete.
- R. Hajdom hajdom...
4. Najdete ho v jesličkách ovinutého v plienočkách.
- R. Hajdom hajdom...

Poznámky

Poznámky

PŘEHLED AKORDŮ

	DUR (C)	MAJ 7 (Cmaj7)	DUR 7 (C7)	DUR 6 (C6)	Zvětšený (C+)	MOLL (Cm)	MOLL 7 (Cm7)	Zmenšený (Cdim)
C								
D								
E								
F								
G								
A								
Ais B								
H								

Obsah

A byla jedna loďka malá	52	Jednou budem dál	30	Quadralcanal	35
Afrika černá	60	Jižní kříž	12	Ráda se miluje	36
Amazonka	39	Johanka	8	Rána v trávě	18
Amulet	42	Junácká hymna	46	Ráno bylo stejnéj	16
Anděl	48	Kamarád	13	Rehradice	29
Batalion	27	Kamarád	59	Rodné údolí	45
Bedna vod whisky	49	Kamínky	9	Rosa na kolejích	37
Bláznova ukolébavka	20	Kde domov můj	31	Rovnou, tady rovnou	51
Blizard	22	Kdyby tady byla taková panenka	17	Růže z papíru	14
Blížko Little Big Hornu	23	Když jsem já sloužil	60	Ryba	59
Blues folsomské věznice	22	Když mě brali za vojáka	5	Řekni, kde ty kytky jsou	20
Boží mlýny	34	Když náš táta hrál	22	Sbohem, galánečko	29
Buráky	53	Kozel	2	Sedmikráska	10
Carington	55	Krajina větrných mlýnů	43	Severní vítr	28
Carpe diem	32	Krokodýl	57	Signály	13
Černý muž	52	Kulatý obdélníky	40	Slunovrat	10
Červená se, line záře	47	Kytky stále ještě voní	17	Snad jsem to zavinil já	25
Čtyry bytelný kola	53	Lachtani	1	Spatřil jsem kometu	3
Čtyři muži	51	Lepší než almužna	45	Spinkej	26
Darmoděj	7	Lilie skautská	33	Stály baby	57
Dej mi víc své lásky	48	Loď John "B"	56	Stánky	9
Dělání	46	Mc Donald	57	Stará archa	27
Deset malých černoušků	53	Míle	21	Strč prst skrz krk	60
Diego	21	Montgomery	36	Strom	20
Divoké koně	4	Možná, že se mýlím	5	Šugartown (Š, š, ž)	21
Divokej horskej tympián	18	Mraveneček	56	Škrábej	49
Dokud se zpívá	4	My dáme ruku sem	59	Tak už mi má holka mává	54
Džungle ztichla	57	Na kameni kámen	10	Tam-tam	58
Fajn džob	40	Náměšť	36	Tisíc mil	35
Frankie Dlouhán	14	Není nutno	46	To ta Helpa	61
František	47	Nesem vám noviny	62	Toulavej	47
Generační	9	Nezácházej slunce	19	Trubadůr	33
Grónská písnička	6	Okolo Hradce	62	Tři citrónci	54
Heidi, děvčátko z hor	42	Okor	51	Tři čuníci	8
Hejkal	38	Omnia vincit Amor	38	Tři kříže	41
Hejna včel	11	Osamělý město	24	Tři přání	19
Hledám děvče	56	Otec Abrahám	59	Třináct starejch lotrasů	58
Hlídač krav	1	Panenka	19	Tulácký ráno	15
Hlídej lásku, skálo má	11	Pásli ovce Valaši	62	Ukolébavka pro Kubu a Lenku	3
Ho ho Watanay	16	Pět prázdných sluncí	43	V moři je místa dost	4
Holubí dům	28	Písek	24	V zeleném lese netřese se	60
Honky tonky blues	49	Píseň malých pěšáků	18	Valčíček	12
Honolulu	44	Píseň zhrzeného trampa	2	Valčík na rozloučenou	32
Hráz	111	Píseň, co mě učil listopad	37	Válka růží	25
Hudsonský šífy	50	Pískající cikán	26	Večerka	31
Husličky	29	Písníčka na dobrou noc	12	Velrybářská výprava	50
Igelit	15	Pod dubem, za dubem	46	Vlaštovko, leť	8
Já budu chodit po špičkách	29	Pod našimi okny	59	Vlčácká	45
Já jsem muzikant	61	Podvod	13	We Shall Overcome	30
Jak jsi krásné, neviňátko	62	Pohádka	55	Za svou pravdou stát	26
Jantarová země	17	Pohár a kalich	39	Zachraňte koně	44
Jarmila	41	Povíděj	31	Zající	2
Jarní kurýr	25	Pramínek vlasů	31	Zatracenej život	23
Jarní tání	14	Pravda a Lež	7	Zpátky o pár let	43
Jaro	54	Příšera	58	Zvonková zem	34
Jdem zpátky do lesů	16	Přítel	6	Želva	48
Jede, jede poštovský panáček	61	Ptáčata	15		